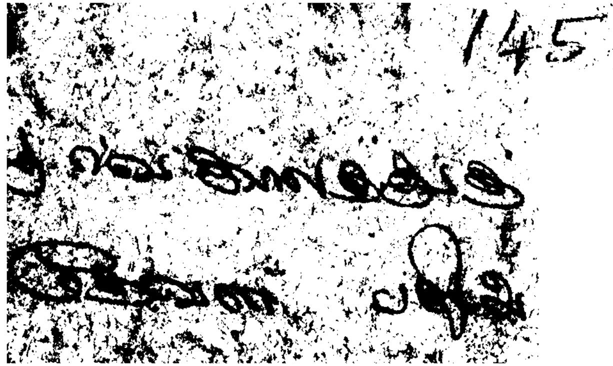

Q6
N12
119959

[illegible]

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட

[illegible] மாதம் [illegible] வருடம் 1982

செப்பனிட்டு முடித்த [illegible]

[illegible] மாதம் 1983 வருடம்

ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

A. M. D. G.

"GOOD PASTOR" SERIES, NUMBER.-II.

"நல்ல ஆயன்" துண்டுப் புத்தகங்கள்.

இலக்கம்—2.

THE GOD OF FORMER TIMES.

பூர்வகாலத்துத் தேவன்.

இது

சென்னை, பிராட்வேயி லிருக்கும்,

"நல்ல ஆயன்" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

1912.

இதன் விலை. [அணா 4.

IMPRIMATUR,

✠ JOANNES.

Archiepiscopus Madraspatanus,

22 Maii 1912

POPE PIUS VII.

ஏழாம் பத்தி நாதர்.

முகவுரை.

"நீ இராயப்பனாயிருக்கிறாய்; நானோவென்றால் இந்த இராயின்மேல் நமது சபையை ஸ்தாபித்து எழுப்புவோம்; நரகத்தின் வாசல்களும் அதை மேற்கொள்ளமாட்டாது." (மத். 16-ம் அதி. 18-ம் வசனம்.) என்று நமது ஆண்டவராகிய இயேசுநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இவ்வாக்கியம் உண்மையென இத்தினம் வரைக்கும் சகலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டிய சத்தியமாயிருக்கிறது.

திருச்சபையானது சர்வேசுரனுடைய திருக்கரத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயிரா [illegible] பூலோக மெத்திசையிலும் பரவி, சகல ஜாதி ஜனங்களால் புகழவும், வந்திக்கவும், நேசிக்கவும்படப் பாத்திரமாகாதாமோ? தன் நேசபாத்திரமான இயேசுநாதரைப் போலவே, அதுவும் தன் சக்தியால் வளர்ந்து செழித்தோங்கி மகிமைப் பிரதாபமாக ஜொலித்துத் தன்னிடத்தி லொப்புவிக்கப்பட்ட சத்தியத்தைக் கண்ணுங் கருத்துமாய் வெகு எச்சரிக்கையோடு பாதுகாத்து வருகின்றது. 20 சதாப்தங்களாக பூலோகத்தில் இராச்சிய பாரஞ்சன் அநேகம் எழும்பி நிலைகுலைந்து போயின. இதுவொன்றே, இப் பூவுலகத்தில் மாறாமல் வர்த்தித்து வருகின்றது. அதை யாண்டு நடத்த இப் பூவுலகில் தமது பிரதிநிதியாக ஓர் அற்ப மனிதனை நியமித்துக் கொள்ளுகிறார். அப்படி நியமனமடைந்தவர் மனித புத்திரர்களில் சிறந்து விளங்குகின்றார். [illegible] பாரம்

பரை சுதந்திரத்தினாலாவது, பலாட்டிய நிர்ப்பிரதாப செய்கைகளினாலாவது அவர் அவ்வதிகாரத்தைக் கைக்கொள்ளாமல், ஆச்சரியகரமான விதமாய் விசேஷ தெய்வ நியமகத்தினால் ஏழை வெளியோர் குடும்பத்தினின்றும் தெரிந்துகொள்ளப்படுபவரா யிருக்கிறார். திடவிசுவாசம், சற்குணம், சிறந்த ஞானம் என்பனவே அவரை யப்பதவிக்கு அருகராக்குகின்றனவென்று நாம் காணும்போது, அதில் ஆண்டவருடைய வல்லமையும் அளவிறந்த ஞானமும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றனவல்லவோ?

முதிய வயதினரான அவர் திருச்சபையின் அதிகார வல்லமையைக் கைக்கொண்ட தினமுதல் ரோமாபுரி மன்னர் முன்னிலும், கொடிய சத்துருக்களின் [illegible] பயமுமச்சமின்றி தைரியத்தோடு திருச்சபையை யோர் கரத்திலேந்தி, தமது நேத்திரங்களை பரமண்டலங்களை நோக்கி உயர்த்தி, பூலோகத்திற்கு உயிர்தரும் சத்தியத்தைப் போதித்து வருவதிற் பின்வாங்கினவரல்ல.

சர்வேசுரன் ஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் அப்பெருமானை விசுவாசிகளான நாமெல்லோரும் மிக வணக்கத்தோடு துதித்துப் போற்றிப் புகழ்ந்துவருவது நமது பட்சமாமே. விசுவாசம் குறைந்துவரும் இக்காலத்தில், திருச்சபையின் மக்களான நாம் தாட்டாந்த திருட்டா[illegible] ஞானிகளின் மாயபோதனையிற் சிக்கி மோசம் போகாமல், திருச்சபையின் சொற்படி நடந்துகொள்ளும்படியாக, நடந்த யுகத்தில் பிரான்சு தேசத்தில் நடந்த விசேஷ சம்பவத்தை யச்சிட்டுத் தரலானோம்.

பிரான்சுதேச குழப்பம்.

1789ம் ஆரம்பித்த தேசகலகத்தின் பலனாய் இத்தினம் வரைக்கும் திருச்சபை பெருத்த கஷ்டங்களை யனுபவித்து வருகின்றதென்கலாம். அன்று கலகக்காரரான பிரான்சின் மக்கள் 16-ம் லூயிஸ் அரசனை கொலை செய்து திருச்சபையையும் இம்சிக்க வாரம்பிக்க, அநேக லட்சம்பேர் பிரதம கிறிஸ்துவர்களைப்போல சத்திய வேதத்திற்காகத் தங்கள் பிராணனைக் கொடுத்தார்கள். தேச கலகத்தைக் கோருபவர்கள் தங்களுக்கு வந்த அவமேகங்களைப்பற்றி பயந்து ஒருங்கு சேர்ந்து கலகக்காரரை யடக்க நப்போலியனைத் தங்களுக்கு அதிபதியாக்கிக் கொண்டார்கள். இவனும் பிரான்சு இராச்சியத்திற்குச் சிறிய சமாதானத்தைக் கொண்டுவந்தானென்றாலும் பெருமை, பொறாமை, இரா[illegible]ன்ஞ என்னும் மாசானங்களில் அர்ச். பாப்பானவருடைய அதிகாரத்தை யபகரித்துக் கொண்டு 1798ம் உரோமாபுரியைத் தாக்கி 6-ம் பத்திநாதரைச் சிறைபிடித்து அவரைப் பிரான்சு இராச்சியத்திற்குக் கொண்டுபோகும்போது வழியில் வலான்ஸ் பட்டணத்தில் தாம் பட்ட நிர்ப்பந்த கொடுமையால் 1790ம் மரணமடைந்தார்.

உடனே நிரீச்சுரவாதிகளும், பதிதர்களும் ஒரே வாக்காக இவர் தான் கடைசிப் பாப்பு, இனி பாப்புஸ்தானம் நாசமாகி விட்டதென்று பறை சாற்றி அக்களித்தாலும், சர்வ வல்லப சர்வேசுரன் ஜெர்மானியா, ருசியா, இங்கிலாந்து அரசர்கள் உதவியால் ஓர் புது பாப்பானவரைத் தெரிந்துகொண்டு திருச்சபையின் அழியாத்தன்மையைப்பற்றிக் கொடுத்திருந்த தம் வாக்கை

ஸ்திரப்படுத்தினர். அப்போது, நப்போலியன் 7-ம் பத்திநாதரோடு சமாதானம் செய்துகொள்வது நலமென்றெண்ணி உடன்படிக்கை செய்துகொள்ள அர்ச். பாப்பானவரும் அதற்கிணங்கினதுமன்றி, அவனுக்கு மகுடாபிஷேகமுஞ் செய்துவைத்தார். ஆனால், வெற்றி வேந்தனான நப்போலியன் தான்பெற்ற கீர்த்தியினால் தன்னை முழுதும் மறந்தவனாகி, மறுபடியும் 1809-ம் உரோமாபுரியைத் தாக்கி 7-ம் பத்திநாதரைச் சிறைபிடித்து, முதல் முதல் சவோனா பட்டணத்திலும், பிறகு பான்டெய்ன்புளு மாளிகையிலும் கொண்டுவந்து வைத்து, தன் இஷ்டப்படி அர்ச். பாப்பானவர் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென பலவந்தம் செய்து வந்தான்.

ஆதலால், இப்புத்தகத்தின் முதல்பாகத்தில் பராக்கிரம முதல் நப்போலியன் 7-ம் பத்திநாதரைச் சிறையிலிட்டு, அவருடைய சொத்து சுதந்தரங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு, அவர் கொண்டிருந்த இலௌகீக அரசை நீத்துவிடும்படியாக நடத்தியவெந் தர்க்கத்தின்போது அவர் சர்வேசுரன் பேரால் எச்சரித்த தண்டனையும், இரண்டாம் பாகத்தில் 7-ம் பத்திநாதரின் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி நப்போலியன் தெய்வ கோபத்திற்காளாகின போது, திருச்சபையை அமைதியாயிருக்க அவன் மற்ற அரசர்களுக்குச் சொன்ன புத்திமதியும், மூன்றாம் பாகத்தில் மேற்சொல்லிய விஷயங்கள் நடத்தப்பட்டபோது கூடவிருந்த ஜுசைப்பிரபு 3-ம் நப்போலியனுக்கு அவைகளையே யெடுத்துக்காட்டி 9-ம் பத்திநாதருக்குத் துன்பம் விளைவிக்காதபடி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதும், நான்

காம் பாகத்தில் 3 ம் நப்போலியன் தண்டனை யடைந்தபோது ஏழாம் பாப்புவின் புத்திமதியை யங்கீகரித்திருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கு மெனக் கஸ்தியுடன் பகர்ந்ததும், ஐந்தாம் பாகத்தில் பிரபு தன் மரணகாலத்தில் புருஷியரால் நடத்தப்பட்ட அக்கிரமங்களில் திருச்சபையை அவர்கள் குறைவு படுத்தத் துணிந்ததால் தண்டனைக் குள்ளாவார்களென தமக்குள்ளுக்கு எடுத்துக் காட்டி, திருச்சபையின் மட்டில் அன்புள்ள இப்படி நிலைக் கொண்டிருக்க எச்சரித்து வரித்ததும், கடைசி பாகந் திருச்சபையை யிம்சித்தவர்கள் ஆண்டவர் கரத்தில் சிக்குண்டு தண்டிக்கப்பட்ட மேரையும் எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், எனதரிய சகோதரர்களே! நீங்கள் இப்பூவுலகில் தேவ ஆசீர்வாதத்தோடு சுகமாக வாழ ஆசிப்பீர்களானால், அர்ச். பாப்புவினுடையவும் அவருடைய ஸ்தானத்தில் ஞான ஆளுகை செய்யும் உங்கள் மேற்றிராணிமார் குருக்களுடையவும் கட்டளைகளுக்கு என்றும் அமைந்து நடக்கக்கடவீர்களாக.

THE GOD OF FORMER TIMES.

A CAPTIVE POPE.

பூர்வகாலத்துத் தேவன் சிரஞ்சீவியா யிருக்கின்றார்.

நப்போலியனால் சிறையிலிடப்பட்ட ஏழாம் பத்திநாதரின் விசேஷ சம்பவம்.

சத்தியவேதம் தழைத்து நாகரிகத்தாற் சிறப்புற்றோங்கி வந்த 19-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா கண்டத்தின் இராச்சியங்களை ஜெயித்து, இராயர்களை வென்று, பூமண்டலாதிபதி யென்று நாமதேயம் படைத்துப் பிரான்சு தேசத்தில் அரசாண்டுவந்த வெற்றிவேந்தனான முதல் நப்போலியன் பொனபார்த் என்பவன் தான் பெற்ற இராசரீக மகிமையால் தானென்ற கர்வங்கொண்டு, இராசாதி இராசனான தேவனை மறந்து, திருச்சபையைத் தன் அதிகாரத்தின் கீழ் அடக்கி யாளத் தீர்மானஞ் செய்து கொண்டான். அந்தோ மதியீனம்! அரசர்கள் சர்வ வல்லப சர்வேசுரன் அநுக்கிரகத்தால் பிரஜைகளை யாளுகிறார்களென்பதையும், இப்பூவுலகில் அவருடைய பிரதிநிதியாகிய அர்ச். பாப்பானவரை இம்சிப்பவர்கள் தக்க காலத்தில் அவரால் தண்டிக்கப்படு

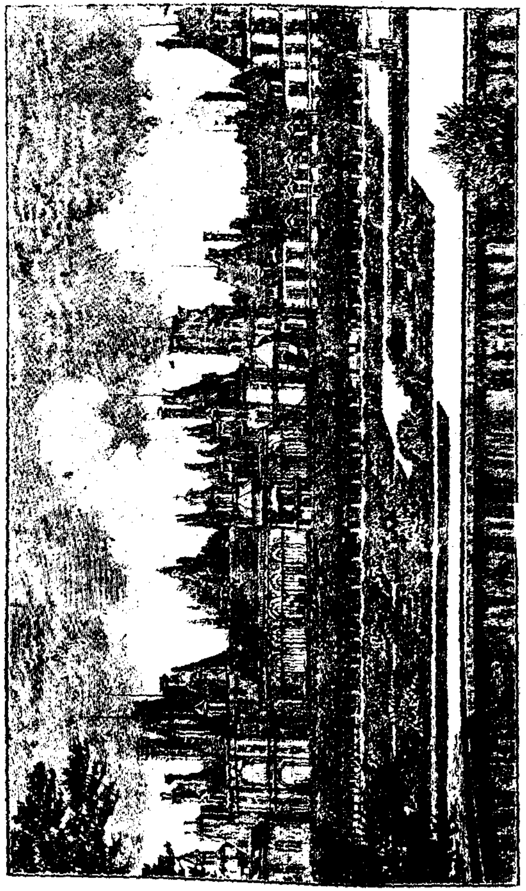

Castle of Fontainebleau.
பான்டெய்ன்புளு மாளிகை.

கிருர்களென்பதையும், உணராமற் போனான். ஆதலால், திருச்சபையின் பூஸ்திதிகளை யாதோர் அச்சமின்றிக் கொள்ளையாடி, அர்ச். பாப்பானவரைச் சிறைபிடித்து, பான்டென்புளு வென்னும் இராச மாளிகையிற் கைதியாக்கித் தன் எண்ணம் பலித்ததென்றாற்போல் மமதை கொண்டிருந்த ஓர்நாள் அவன் ஏழாம் பத்திநாதரின் அறையிற் புகுந்து அவரோடு தர்க்கஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான்.

இச் சம்பவம் ஏழாம் பத்திநாதர் சிறையில் போடப்பட்ட நான்காம் வருடமாகிற 1813-ம் ௵-த்தில் நடந்தேறியது

பான்டென்புளு என்னும் இராச மாளிகையில் அர்ச். பாப்பானவர் சிறையாக வைக்கப்பட்டபொழுது அவரைக் காவல் செய்யும்படியாக கவுண்ட் தெரெத்ரெல் * என்னும் பிரபுவின் வங்கிஷத்தவனும் 15-வது பிராயமுமுள்ள ஓர் யௌவனன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். நப்போலியனுக்கு இவ்விளைஞன்பேரில் விசேஷ பிரீதியுண்டாயிருந்தபடியால், அரசனிடம் நெருங்கியிருக்கும் மகிமையைச் சுதந்தரித்துக் கொண்டானென்னலாம்.

இவ்விளைஞனே வென்னில், உத்தம கிறிஸ்தவனாகவும் பத்தியுள்ளவனாகவுமிருந்தமையால், இவனை அன்று கண்ணுற்று நோக்குபவர்கள் இவனுடைய முக விலாசத்தில் மகா பரிதாபக் குறிகள் அடிக்கடி விளங்குவதையும், இவ னிருகண்களிலிருந்து கண்ணீர் ததும்புவதையும் காணலாகும். ஆயினும் இவன் வாக்கினா

* Count de Rettrel.

லாவது கிரியையினுலாவது தன் மனோ சங்கடத்தைச் சிறிதேனும் வெளியிட்டவனல்ல. ஏனெனில், இவன் யௌவனனாயிருந்தபோதிலும், பண்பட்டுத் தேர்ந்தேர் விதானமுள்ள ஓர் சிறந்த போர்ச் சேவகனுக்குச் சமானமான திடச்சித்தனாக விளங்கினான்.

இவன் பாரா கொடுத்திருந்த அறைக்கு எதிரிலுள்ள வேறோர் உள்ளறையின் கதவு சிறிது சாற்றப்பட்டிருந்தும், அடிக்கடி அதன் வாயிலையே திருஷ்டித்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தான். இதற்குக் காரணமேதெனில், அங்கு ஓர் சைநாற்காலியின்மீது வீற்றிருக்கும் மகா பூச்சியமான பரிசுத்த தந்தையாகிய ஏழாம் பத்திநாதருடைய நிர்ப்பாக்கியமே இவனுக்கு மனோசஞ்சலத்தை விளைவித்ததென்கலாம்.

அவ்வுள்ளறைக்குள் உட்கார்ந்திருந்த அர்ச். பாப்பானவர் வெண்ணுடை தரித்தவராய், தம்முடைய உன்னத அந்தஸ்திற்குரிய வெளியாடம்பர வஸ்திராபரணங்களை நிராகரித்தவராய், அவ்வலங்கார இராஜ விடுதியில் ஓர் எளியவனைப் போல சிறையிலிடப்பட்டேர்ந்த நிர்ப்பாக்கிய மெத்தன்மையதென்று நம்மால் விவரித்துரைக்குந் தன்மையின்று. அவருடைய மகத்துவம் பொருந்திய முகவதனத்தில் கஸ்திக்குறி விளங்கவும், அழகிய முகம் வெளுத்து வாடிய தன்மையாய்க் காணப்பட்டதன்றி, பட்ட துயரத்தால் இரு கன்னங்களும் ஒட்டி, நேத்திரங்கள் ஆழந்து உள்ளிருந்தபோலவுமிருந்தன. அவருடைய மதுர சாந்த குணமும் தேவசாட்சிக்குரிய தாழ்மையும் பாரா காத்திருந்த குசையின் இருதயத்தை உருக்கிக் கஸ்தியில் மூழ்கடித்தன.

அப் பூஜிதரான அர்ச். பாப்பரசர் கோர்த்த கரங்களைத் தமது மார்பின்மீதிருத்தி, சிரசைச் சற்றுசாய்த்து

வணக்கமாய்ச் செபத்தியானத்திற் பரவசங்கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அப்போதைக்கப்போது அவரது திரு முகவதனத்தில் சுடரொளி வீசிக்கொண்டிருந்ததால், சர்வ வல்லப மகத்துவக் கடவுளின் பிரசன்ன தரிசனத்தை யடைந்தவராகக் காணப்பட்டார். இவ்வரிய காட்சியைப் பரிசாரக யௌவனன் கண்டு ஆச்சரியத்தால் பிரமித்து பயபத்தி விநயத்தோடு கண்குளிரப் பார்த்த பார்வையாய் நின்று கொண்டிருந்தான்.

இவ்வண்ணம் குசை கஸ்தியுடனும் ஆச்சரியத்துடனும் பரிசுத்த தந்தையை பார்த்து, மௌன சி

தாகிராந்தனையிருக்குந் தருணத்தில்—நினையாத நேரத்தில்—திடீரென்று ஆயுதங்களினரவம் அவன் செவிக் கெட்டியது. உடனே அவன் திடுக்கிட்டு நிற்க, அருகிலோர் அறைக்கதவு திறக்கப்படுவதையும், பிரான்ஸ் தேசப் பிரதம சேனாதிபதித்துவம் வகித்தவனும், பளபளவென மின்னும் ஆடம்பர உடைகளைத் தரித்த தன் எஜமானனுமான நெப்போலியன் தன் சிறிய அடிகளை அறையில் விரிக்கப்பட்டிருந்த இரத்தினக் கம்பளத்தின்மீது மெல்லென அடிமேலடிவைத்து நடந்து அர்ச். பாப்பரசருக் கெதிரே வருவதைக் கண்டான்.

அறைக்குள் பிரவேசித்த நெப்போலியன் குட்டையனாகவும் கறுத்த தலைமயிரையும், வெயிலினால் பித்தளை நிறமாக மாறிய முகவதனத்தையுங் கொண்டவனாயிருந்தான். ஆயினும் அவன் அலங்கார முகவிலாச முடையவனாயும், தான் கொண்ட எண்ணத்தைத் தவறாது முடிப்பவனென்பதற்கு அறிகுறியாக தடித்த மோவாய்க்கட்டை யுடையவனாயும், காம்பீரியமும் ஆழ்ந்த ஆலோசனையுங் கூடிய நிகரற்ற வல்லப பராக்கிரமத்தைக் கொண்ட வீரதீரபராக்கிரமனாயுங் காணப்பட்டான்.

இவ் வற்புத குணவிசயங்களை வகித்த இராஜாதிராஜனை நெப்போலியன் தன்னாற் சிறையிலிடப்பட்ட புனிதரான அர்ச். பாப்பரசரிடம் நெருங்கிய போது, அர்ச். பாப்பரசர் புன்னகைகொண்டு, தம்மைத் துன்பப்படுத்தும் சக்கரவர்த்தியை ஏறெடுத்துப் பார்த்தார். உடனே ஆசை தெறித்தெறல் அவ்

வறையினுள் ஓடிவந்து ஓராசனத்தில் நெப்போலியனை அமர்த்தினான்.

நெப்போலியன் சற்றுச் சிரம் வணங்கி அர்ச். பாப்பானவரை நோக்கி, "பரிசுத்த தந்தையே! என் அலுவல் அவசர நிமித்தமாக நான் தற்போது உமது சமுகத்திற்கு வர நேர்ந்ததால் தேவரீருடைய பக்திக்குரிய ஜெபத்தியானத்திற்கு நான் பங்கம் செய்தேனாகில் என்னை மன்னித்தருள தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அர்ச். பாப்புவாகிய உமக்கும், சக்கரவர்த்தியாகிய எனக்கும் மத்தியில் சமாதான அன்னியோன்னிய ஐக்கியம் ஸ்திரப்பட்டிருக்கவேண்டியது மகா அவசியமல்லவா? அதற்காக நான் தேவரீருக்கு ஓர் கடிதம் எழுதி அதில் கண்டிருக்கும் அம்சங்கள் உமக்குச் சம்மதமோவென்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு நீர் யாதும் விடை பகராததால் நானே உமது சமுகத்திற்கு வர நேரிட்டது. ஆதலால் நான் உமது நலத்திற்காகவே செய்த ஏற்பாடு உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள என்னசொல்லுகிறீர்?" என்று கேட்டான்.

அர்ச். பாப்பானவர் மிகவும் பட்சத்துடன் "அரசே! நீர் எழுதியனுப்பிய உடன்படிக்கையை முற்றும் வாசித்துப் பார்த்தோம். அதில் நீர் விளக்கிக் காட்டியிருக்கும் சிற் சில அம்சங்கள் நமது சுயநலத்திற்கு மகா அனுகூலமாகவே யிருக்கின்றதென்றாலும், பாப்புவென்னும் நமது உன்னத மகிமைக்கு அணுவளவேனும் அடாததாமே. எப்படியெனில், நீர் செய்யும் ஒப்பந்தத்தினால் நாம் நான்கு வருடகாலமாக அனுபவித்து வரும் கொடிய சிறையை நீர் நீக்கி, நமக்குச் சுதந்தரத்

தைக் கட்டளையிடுவதாகவும், இருபதுலட்சம் பிராங்குகளை நமக்கு வருஷாந்தர நிவேதனமாகத் தருவதாகவும் உதார குணத்தோடு வரைந்திருக்கிறீர்." இது நமக்குப் பெருத்த நலமென்றே சொல்லவேண்டும்! ஆனால் நீர் அநியாயமாய் அபகரித்துக்கொண்ட அர்ச். இராயப்பரின் சிம்மாசன பிதிரார்ஜித சொத்துக்களை மறுபடியும் கொடுக்கமாட்டேனென்று நிராகரிக்கிறீர். இது நியாயமாமோ? உரோமாபுரி திரு நகரத்தையும், திருச்சபைக்குச் சொந்தமான சர்வ பூஸ்திதிகளையும் நீர் சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டிருக்கும் அநியாயத்திற்கு நாம் எவ்வண்ணம் சம்மதிக்கக்கூடும்? அபாத்திராகிய நாம் தெய்வீக கிருபையால் இயேசுநாத சுவாமிக்குப் பதிலாளியாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டபோது, அர்ச். இராயப்பரின் அப்போஸ்தொலிக்கு ஸ்தான சொத்து சுதந்தரங்கள் எவராலும் கொள்ளையிடப்பட அல்லது அபகரிக்கப்பட ஒருபோதும் சம்மதிக்க மாட்டோமென்பதாக நமக்கு முன்னிருந்த அர்ச். பாப்பரசர்களெல்லோரும் வாக்குத்தத்தம் செய்தது போலவே, நாமும் சர்வேசுரன் சமூகத்தில் சத்தியஞ் செய்திருக்கின்றோம். இச் சத்தியத்தைத் தவறிய பெருந் தேவதுரோகத்தினால் நமது மனோசாட்சியைக் கறைப்படுத்துவதைவிட இச்சிறையிற்றானே மடிந்து போவது தாவிளையாமே" என்றுரைத்தார்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சக்கரவர்த்தி மறுவுத்தாரமாக, "நான் ஆயுத பலத்தினால் ஜெயித்துச் சுதந்தரமாக்கிக் கொண்ட பூஸ்திதிகள் எனக்குச் சொந்தமானதால் அவைகளை உமக்கு ஒருபோதும் கொடேன்.

ஆ! நீர் இவ்வளவு நன்றிகெட்டவரா யிருப்பீரென்று நான் நினையாமற் போனேனே! ஆம் பிரான்சுதேசத்தில் சத்தியவேத மழிந்து குருப்பிரசாதிகளில் சிலர் துரத்தப்பட்டும், பலர் சிரச்சேதமடைந்தும், மேற்றிராசனங்கள் முழுதும் நிர்மூலமாக்கப்பட்டும், கோவில்கள் அடியோடு தகர்த்தழிக்கப்பட்டும் போனபோது, இவைகளையெல்லாம் நான் ஒருவனே என் அதிகார வல்லமையால் ஒழுங்குபடுத்தி, கொடியர்களை யடக்கி, மேற்றிராசனங்களை மறுபடியும் ஸ்தாபித்து, அந்தந்த விசாரணைகளில் குருக்களை நியமித்து வைத்தேன். பிரான்சு தேசத்தில் உண்டான இச்சீர்திருத்த விஷயத்தில் திருச்சபை எக்காலத்தும் எனக்கொருவனுக்கே கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால், வேதத்தைத் தற்காத்தவன், ஆதரித்தவன், பராமரித்துச் சகல சௌகரியங்களை யுண்டாக்கி வைத்தவன், என்னும் மகிமையான பெயருக்குப் பாத்திரமானவன் நான் ஒருவனேயன்றி வேறொருவ ரிலர். இத்தகைய பரமோத்தம உபகாரியாகிய என்னை அர்ச். பாப்பானவராகிய நீர் நம்பாதது நியாயமோ?" என்று அற்பத்தனமாய் விடை பகர்ந்து, இன்னும் பேசத்துணிந்து ஏக சக்ராதிபத்தியம் வகித்தவன் தானொருவன் தானென்று காட்ட பயமுறுத்தும் பார்வையுடன்:—

"உமது வாக்கானது அயோக்கியத்திற்கும் நன்றியற்றதனத்திற்கும் சார்பாயிருக்கிறது" என்று கூறினான்.

அப்போது சிறையிலிடப்பட்ட அர்ச். பாப்பானவர் சாத்வீகத்தோடு சிறிதும் தயாளமற்ற இக்கொடும்

வீரனை நோக்கிப்பார்க்க, தம்முடைய கண்களில் குளிர்ந்த வொளியின் பிரகாசம் தோன்றக் காம்பீரிய பிரதாபத்தோடு அவனை கடாட்சித்து:—

“ வேந்தனே! மானிடரின் உட்கருத்தைச் சர்வேசுரனொருவரே நன்கறிந்து, சீர்தூக்கிப் பார்ப்பவராயிருக்கின்றார். சத்தியத்தின் மட்டில் உமக்குண்டான விருப்பத்தாலும், சர்வ வல்லபரான சர்வேசுரன் சித்தத்திற் கமைந்தும் பிரான்சு தேசத்தில் நீர் வேதத்தைத் திரும்பவும் சீர்படுத்தி வைத்திருப்பீரானால், ஆண்டவர் உமக்குத் தக்க சம்பாவனை யளிப்பாரென்பது உண்மையாமே. தெய்வீக சித்தத்திற்கிணங்கிய இக்காரியங்கள் அவ்வுத்தம கருத்தை யனுசரித்திராமல் உமது சொந்த அபிமான அபிப்பிராயத்திற்காகவும் நன்னயத்திற்காகவும் செய்திருப்பீரானால், சர்வேசுரன் உமக்கு யாதோர் நன்மை யுபகாரஞ் செய்யக் கடமைப் பட்டவரல்லவென்று கண்டு கொள்வீராக'' வென்றார்.

நப்போலியன்:—தேவரீருடைய சொற்கள் எனக்கு நன்கு விளங்க வில்லை. ஆகையினு லவைகளை அதி விவரமா யெடுத்துரைக்க மன்றாடுகிறேன்.

அர்ச். பாப்பானவர்:—“மன்னவனே! கபடமற்ற எமது வார்த்தைகள் உமக்கு கஸ்தி வருவிக்குமென்பது தவறாது. ஆயினும், பாப்புவாகிய நம்மிடத்தில் உண்மையைக் கேட்டறிந்துகொள்ள உமக்குப் பூரண சுதந்தரமுண்டு என்பதால், நாம் விலங்கிடப்பட்டிருந்தாலும் சரி, சாவின் தீர்வைக் குட்பட்டிருந்தாலும் சரி, ஆத்துமங்களைக் கரையேற்றுவதிலும், உண்மையையும் சத்தியத்தையும் கூறுவதிலும் நம்முடைய மேலான

கடமையை நிறைவேற்றப் பார்ப்பதே கிறிஸ்துநாதரின் பதிலாளியாகிய நமதுபேரில் வீழ்ந்த பாரமாமே” என்று வசனித்தபின்னர், ஆங்காரியும் முன்கோபியுமான சக்ரவர்த்தியினிடம் தக்க விதம் எத்தன்மை பேசுவதென்று யோசிக்கும் பொருட்டுச் சில நிமிஷ நேரம் மௌனமாயிருந்தார்.........

அப்போது நப்போலியன் தான் உட்கார்ந்திருந்த நாற்காலிக் கைகளின் மீது தன் விரல்களை ஓங்கி யடித்துத் திகிலடைந்திருக்கும் புண்ணியசீலனை முறைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு:— *

“ சக்ரவர்த்தியாகிய நான் கேட்ட இப்பெரும் விஷயத்தைப்பற்றி நீர் என்னிடத்தில் வார்த்தை சொல்லப் பின்வாங்குகிறாப்போல் தோன்றுகிறது; அஃதேன்? என்று கோபத்துடன் கேட்டான்.

பாப்:—“அப்படியானால் இதோ சங்க்ஷேபமாயதைச் சொல்லிமுடிப்போம். மன்னனே! பிரான்சு தேசமுழுதும் நிலைகுலையச்செய்த பெருத்த கலகத்திற்குக் காரணங்கள் எவையென உமக்கு ஏற்கனவே

(* அந்தருணத்தில் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அறைக்கருகில் காவல் காத்திருந்த பரிசாரக யௌவனன் இவ்விருவருக்குள் நடந்த சம்பாஷணையை மகா கவலையோடு உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தமையால், அப்போது நடந்த சம்பவம் அவனுடைய ஞாபகத்தில் தன் மரணகாலம் வரைக்கும் ஸ்திரமாக பதிந்துவிட்டது. அவனே இச்சரிதையின் முக்கியாம்சங்களை எழுதிவைத்தானென்று நண்பர்கள் அறிந்துகொள்வார்களாக.)

தெரிந்திருக்கின்றது; அவைகள் இயல்பாகவே நடுந்தவைகளொழிய வேறல்ல. எப்படியெனில், தொண்ணூறு (90) வருடங்களாக அவிசுவாசிகளின் நாட்டகர்தமும், நிரீச்சுவரவாதிகளின் தர்க்க சாஸ்திரமும், தெய்வமில்லையென்று மறுத்துவந்த துஷ்ட பத்திராதியர்களுடைய அபிப்பிராயமும், ஜனங்களின் அஞ்ஞான கோட்பாடும் இவையெல்லாம் ஜனங்களுக்குள் தினே தினே பரம்பிவந்தமையால், மனிதர்கள் கொண்டிருந்த நன்னடத்தையும், கண்ணியமும் சீரழிந்து, அவர்களுக்குள்ளிருந்த சமாதானங்கெட்டு அனர்த்தங்களுக்குத் தூண்டிவிடப்படவே, வேதம் நிந்திக்கப்படவும், மனிதரிருதயங்களில் விதைக்கப்பட்ட துர்யோசனைகள் விளைந்து முற்றிப் பகையென்னுங் கொடுமையைக் கையாடி வந்தனர். பெண்மக்களிடத்தில் அழியவாரம்பித்த சன்மார்க்க-நல்லொழுக்கம் சிறார்களிடத்திலும் பரவிவிட்டது. இவ்வண்ணம் பிரான்சு தேசத்தார் சர்வ வல்லப கர்த்தரான தேவனை முழு மனதோடு அங்கீகரித்துச் சுகப்படுவதற்குப் பதில், அவரை மறுக்கவும், அந்தோ கொடுமை! அவரையே எதிர்த்து அவருடன் போராடவும் ஆரம்பித்துவிட்டதால், மகா பயங்கரத்திற்குரிய இராஜ்யகலகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சன்மார்க்கமானது சனங்களிடத்திலே வேரோடற்றுப் போனதால், அவர்கள் கொடிய தோஷாதிகளைக் கட்டிக்கொள்ள உடன்பட்டு, மானிட ஜன்மமென்னும் பெயருக்கு அபாத்திரவான்களாகி, உயிரென்றும் பொருளென்றும் யோக்கியதை யென்றும் பாராமல் கொலைகாரர்களைப்போல் கொள்ளையாடி, இராச்சியமென்னும் பயங்கரத்தை விளைவித்தார்கள். இப்படியிருக்

குங் காலத்தில் தெய்வ கடாட்சத்தினால் மஹா இராசாவாகிய நீர் சம்பூரண அதிகாரத்தையும் சாமர்த்தியத்தையுங் கொண்டவராகி, இவைகளை மறுபடியுஞ் சீர்திருத்தவந்தீர். இராஜேந்திரனே! ஜனங்கள் சீர் பெற்றிருக்க வேண்டியதற்கு வேதமொன்றே அஸ்திவாரமென்றும், தெய்வ சித்தத்திற்கமைந்து நடவாத மனிதருக்குள் அந்நியோன்னிய சமாதானம் நிலைத்திருக்காதென்றும் நீர் முழுமனதோடு கண்டுணர்ந்ததால் முன் அரசாண்டுபோன குருப்பிரசாதிகளை மறுபடியும் வரவழைத்ததன்றி, சற்கதியருளுஞ் சுவிசேஷத்தைச் சீரழிந்த பிரான்சு தேசத்தாருக்குப் பிரசங்கிக்கவுஞ் செய்தீர். மஹா இராசாவாகிய நீர் இவ்வேற்பாடுகளால் மனிதருக்குள் விளங்கும் ஒருமைப் பாட்டிற்கும், சமாதானத்திற்கும் உண்மையான அஸ்திவாரமாயிருக்குந் திருச் சபையை மறுபடியும் ஸ்தாபித்தபோது தக்க உபாயத்தை யனுசரித்தீரொழிய வேறல்ல" என்று உரைத்தார்.

நப்:—"இப்போது தேவரீருடைய கருத்து எனக்கு நன்கு விளங்குகின்றது" என்று சக்கரவர்த்தியானவன் புன்னகையோடு கூறிச்சொல்லி "இப்படியெல்லாம் நான் பரிச்சேதம் வேதத்தைப்பற்றி செய்யாமல் இராஜரீக நலத்தைக் கோரிச் செய்தபடியால், தெய்வத்தினிடத்தினின்று நான் யாதொரு சம்பாவனையையும் எதிர்பார்க்கலாகாதென்கிறீர். நான் இவைகளை தேவனுடைய மகிமைக்காகச் செய்யாமற் சக்கரவர்த்தியாகிய என்னுடைய சுய பிரயோசனத்தை மாத்திரம் நாடிச் செய்தேனுக்கும்?" என்றதின் பின் இன்னமுஞ் சொல்லத் தொடங்கி "ஆம் மெய்

யாகவே வேதமென்ப திருக்கவேண்டிய தவசியக் தான். வேதத்தினாலேயே யன்றி மற்றெவ்விதத்திலும் சனங்களை யாளுவது பரிச்சேதங் கூடாத காரியம். கிறிஸ்துவேத சன்னடத்தைகள் பயிரங்கமாய் அலட்சியஞ்செய்யப்பட நானொருபோது மிடங்கொடேன்! இராஜரீகத்தை நடத்து மொவ்வொரு விவேகியும் இதற் கொருக்காலு மிடங்கொடான்; பிரஜைகளுக்குள் விளங்கும் கிறிஸ்துவேத விசுவாசம் கெடும்படியான மித்திர பேதமுண்டாக இடங்கொடுப்பவனெவனோ அவன், முன் ஜனங்களுக் குள்ளிருந்த வொருமைப்பாட்டைக் கெட்டழித்த பழியைத் தன் தலையின் மீதே சுமந்தவனாவான். இப்படியிருக்க வேதத்தைக் காப்பவனாகிய என்னோடு தேவரீர் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப் பின்வாங்குவதேன்?" என்று கேட்டான்.

பாப்:—"வேதத்தைக் காத்துப் பரிபாலிப்பவனென்று சொல்லிக்கொள்ளும் நீரே பாப்புவாகிய நம்மை வேதத்திற்கு விரோதமாய் நடக்கும்படி கேட்பதினாலேதான்" என்றார்.

நப்:—"உம்முடைய அபிப்பிராயத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடவில்லை. ஏனெனில், ஒரு பாப்பானவர் இலௌகிக இராச்சியபார ஆளுகையைக் கொண்டிருக்க வேண்டியதென்பது வேதசத்தியமல்லவே; இதற்கு மாறாக அது தம்முடைய வைதிகக் கடமைகளைப் பழுதற நடத்துவதற்கு வெகு தடையாயிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஆகையால் உம்முடைய இலௌகிக ராச ஆளுகையை நீத்துவிடும். உமக்காதரவாகவிருக்கும் இராஜ கருடனென்

னும் என்னுடைய சிறகுகளின் அடைக்கலத்திலிருந்து உலக இராச்சியபாரத்தின் கவலையெல்லாந் தீர்ந்து பயமற்று வாழ்ந்திருப்பீராக" என்றான்.

பாப்:—"ஆம் வேந்தனே! கருடனுடைய நகங்களிற் சிக்கிக்கொண்டபின் பயமற்றிருப்ப தெவ்வாறு?" என்று கஸ்தி நிறைந்த புன்னகையோடு உரைத்து "திருச்சபையின் தலைவர் தம்முடைய அலுவல்களைச் சுமுத்திரையாக நிறைவேற்றுவதற்கான சுயாதீனத்தோடு தனிச் செங்கோல் வகித்தவராயிருக்கவேண்டும். தன் சொந்த இராஜரீக நலத்திற்காக கிறிஸ்துநாதருக்குப் பதிலாயிருக்கப்பட்டவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சுயாதீனத்தை யபகரிப்பவனாயிருக்கின்ற எந்த அரசனுக்கும் பாப்புவாகிய நாம் நம்முடைய மகத்துவம் பொருந்திய பட்டத்தை அலட்சியஞ்செய்து, அவனுக்கு அடங்கின குடியாயிருக்கத் தகாது. இக்காரணத்தை முன்னிட்டே திருச்சபையை நடத்தி யாள வேண்டிய வருமான முள்ள மாகாணங்களை அதற்குச் சொந்தமாகக் கொடுக்கக் கடவுள் திருச்சித்தங் கொண்டிருக்கிறார்."

நப்:—"இது உண்[illegible]யாகவே ஆச்சரியமாயிருக்கின்[illegible] ஐரோப்பா [illegible]த்தின் அரசர்களெல்லாரும் என் சித்தத்தின[illegible]க் கடங்கி நடக்கின்றார்கள். [illegible] சகல தேசத்தாரும் ஜெயப்பூண்டவர்த்தி விரு[illegible] புஜபராக்கிரமப் பிரதாபம் பொருந்திய என்[illegible] [illegible] அமைந்திருக்கின்றார்கள்; [illegible]ம் என்னால் சிறைப்பட்டவருமாகிய நீர் மாத்திரம், என்னுடைய சிநேகத்தைத் திரஸ்கரிப்பது அழகோ?" என்று [illegible]டியமாகச் சொல்ல

பாப்:—"வேந்தனே! மன்னியும்; உம்மால் சிறைப்பட்டிருக்குங் கிழவனாகிய நாம் சக்கரவர்த்தியாகிய உம்முடைய சிநேகத்தால் மிகவும் பெருந்தன்மையடைந்தவரா யிருக்கவேண்டியதேயன்றி வேறல்ல; என்றாலும், நீர் நம்மைக் கேட்கிற காரியம் அநியாயமென்று பாப்புவாகிய நாம் உமக்குக் கட்டாயமாய்த் தெரியப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது; ஏனெனில், தெய்வ வேத விசுவாசத்திற்குஞ் சன்மார்க்க விதிகளுக்கும் அதி சிரேஷ்ட பாதுகாவலாளியாகிய நாமே நீர் செய்யும் அநியாயத்தை அங்கீகரித்து உறுதிப் படுத்துவது நமக்குத் தகுமோ?" என,

நப்:—"பேஷ்! பேஷ்! மெத்த நன்றாயிருக்கின்றது; சக்கரவர்த்தியாகிய என்னைத் தானே என் சமூகத்திலேயே தூஷிக்கத் துணிந்ததேது?" எனக் கோபாவேசத்தோடு கூற,

பாப்:—"மண்டலாதிபதியே! நாம் நியாயத்தை ஒட்டிச் சொன்னவைகளை நீர் தூஷணமாகக் கொண்டதற்காக மெய்யாகவே துயரப்படுகின்றோம்."

நப்.—ஐரோப்பா தேசத்திற்கு அதிபதியாகியவன் "நல்லதிருக்கட்டும்! நல்லதிருக்கட்டும்!" என்று உரத்த சத்தமாகவும் கடுங்கோபத்தோடும் கூறி நாற்காலியை விட்டெழுந்திருந்து "இந்தக்காரியமிப்படியேயிருக்கட்டும்; நீர் என்னுடைய நேசத்தை அலட்சியஞ் செய்கிறபடியால், என்னுடைய சத்துருத்துவமெத்தன்மையதென துரிதத்தில் கண்டு கொள்வீர்" என்றான்.

பாப்:—"நராதிபனே! உமது பயமுறுத்தலைப் பாடுபட்ட சுரூபத்தின் பாதத்தில் வைத்து இவ்விஷயத்தில் நமக்குண்டான அநியாயத்திற்காகத் தெய்வமே நம்மோடு நின்று பழிவாங்கக் கோருகின்றோம். ஏனெனில், நம்மைச் சேர்ந்த இவ்விஷயமானது அவருடையதாகவே யிருக்கின்றதே யன்றி, மற்றப்படியல்ல" வென்று பணிவோடு கூறினார்.

நப்:—"ஆ! பயித்தியமே! நீர் பரிந்துபேசுங் காரியந் தெய்வத்தினுடையதென்று சொல்லுகின்றீர்; தெய்வமுண்டென்று சொல்லுவது கொடிய குருட்டாட்டத்துக்குரியதும், வீண் தோற்றத்துக்குரியதுமான எண்ணமேயன்றி உண்மையானதல்லவே" எனத் தூஷணமாய்ச் சக்ரவர்த்தி மறுத்துப்பேச,—

ஆர்ச். பாப்பானவர் தம்முடைய கரத்தை யுயர்த்தி: "மகுடாதிபதியே! சற்றே வாயை மூடும், வாயை மூடும், தேவதூஷணத்தைச் சொல்லத் துணியாதேயும்; ஏனெனில், பூர்வகாலத்துத் தேவன் ஜீவந்தரா யிருக்கின்றார்"

நப்:—"உமது வாக்கியத்தின் தாற்பரியமென்ன?"

பாப்:—"பரமண்டலமே என் சிங்காதனம், பூமண்டலமே என் பாதப்படி, என்று திருவுளம் பற்றினவர் இப்போ திங்கு இருக்கின்றார்; நீர் பேசுந் தேவதூஷணங்களைச் செவியாரக் கேட்கின்றார் என்பதை மறவாதீர்."

நப்:—"ஐயா! பாப்பானவரே! உம்முடைய பிரசங்கத்தை நிறுத்தும்; பூர்வகாலத்துத் தேவன் சிரஞ்

சீவியா யிருக்கின்றார் என்று சொல்லி நம்மை [illegible]டப் பார்க்கின்றீரோ"?

பாப்:—"மகுடாதிபதியே! இது வீண் மிரட்டுதலல்ல; அன்பினால் தூண்டப்பட்ட ஓர் தகப்பனின் எச்சரிக்கையாமே!

நப்:—"நீர் என்னைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கி, என்மேலிட்ட சாபம் பலிக்கும்படியாக நீர் சொல்லும் பூர்வகாலத்துத் தேவனை இப்போது வேண்டிக்கொள்ளுகின்றீரென்பது கருத்தல்லவோ?"

பாப்:—"பிரான்சு தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியும், அர்ச். பாப்பானவருக்குச் சுதந்தரமான சொத்துக்களைக் கொள்ளை யாடினவனுமான நப்போலியன் பொனபார்த் என்னும் நீர் திருச்சபையின் கானூன் சட்டத்தின்படி யேற்கெனவே தள்ளப்பட்டிருக்கின்றீர். வேந்தனே! சர்வேசுரனுடைய சமுகத்தில் சமஸ்தருஞ் சரிசமானமுள்ளவர்கள். ஆதலால், மற்ற மனிதர்களைப்போல் அரசர்களும் தேவ கட்டளைகளை யநுசரிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாகவே யிருக்கின்றார்கள்."

நப்போலியன் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் விகாரமாக நகைத்து, த[illegible]டயத் தரையில்பட்டுக் கணீர்! கணீர்! என ஓசை கிளம்பும்படி அந்த அறைக்குள் உலாவி நின்று: "கிறிஸ்துநாதரின் பதிலாளியானவருக்கு, ஆ! நான் இவ்வளவு இளக்காரமாய்ப் போய்விட்டேனோ? எனக்கும் அப்படிச் சொல்லலாமோ? என்ன ஆச்சரியம்! எவ்வளவு மனத்துணிவு!!"

பாப்:—"பூமண்டலத்தில் வலியோர் அநுசரிக்க வேண்டிய முக்கிய கடமைகளை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தும்படி எடுத்துக் காட்டி, நாம் நமது கடமையை சரிவரச் செலுத்தாவிடில் வேறெவர்தான் அப்படிச் செய்யக் கூடுமானவர்களா யிருக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

நப்:—"நீர் சொன்னது போதும்! போதும்!! இது பழைய காலமெனப் பிசகாய் எண்ணுகிறீர்; நாங்கள் இனி எவ்வளவும் பழைய காலத்து மனிதரைச் சேர்ந்தவர்களல்லவென்று எண்ணிக்கொள்ளும்;" என்று கூவிச் சொல்லியபின் வெகுவாய்க் கலங்கினவனாகி அந்த அறைக்குள் உலாவி கொண்டு: "பூர்வ காலத்துத் தேவன் ஜீவத்தரா யிருக்கின்றார்" என்று நீர் சொன்னீரல்லவா? அந்தக் கிழத்தேவனிடத்தில் நீர் என்னத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள எண்ணங்கொண்டிருக்கிறீர்?" என்று பகடி பரிகாசமாகக் கேட்டான். அதற்கு அர்ச். பாப்பானவர்: "தவறாத சத்திய சரூபியாயும் சர்வ வல்லபமுள்ளவருமான அந்த சர்வேசுரனானவர் தாம் தந்தருளிய வாக்குத்தத்தத்தில் பிரமாணிக்கரா யிருக்கி[illegible]று நாம் அ[illegible]க்கிருக்கின்றோம்" என்றார்.

நப்:—"தவறாத சத்திய சரூபியுஞ் சர்வ வல்லவருமான அந்த சர்வேசுரன் உமக்குக் கொடுத்தருளிய வாக்குத்தத்தமாவதென்ன?" என்று மறுபடியும் பரிகாசமாகக் கேட்டான்.

பாப்:—"தம்முடைய திருச்சபையின் சத்துருக்கள் திருச்சபையின்பேரில் ஜெயங் கொள்ளாதபடி யுகாயுகங்களின் முடிவுபரியந்தம் அதை யாதரித்துப் பாது

காப்பதாயும் திடமாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கின்றார்."

நப்:—"சரி, இது பெருத்ததோர் வாக்குத்தத்தந்தான். இதை நான் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். நல்லது! பாப்பென்பதுந் திருச்சபை என்பதும் அல்லது பூர்வகாலத்துத் தேவன் என்பதும் என் புத்திக்குச் சரிப்பட்டிருக்க வில்லை. என் சொந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு இராஜாங்கத்துக்கு அடங்கின வேதமொன்றை யேற்படுத்துவேன். கிறிஸ்துநாதருக்கு பதிலாளியானவர் அதற்கு தலைவரா யிராமல் சக்கரவர்த்தியாகிய நானே அதற்குத் தலைவனாயிருப்பேன்" என்க:

அர்ச். பாப்பானவர்:—"மன்னவனே! உமக்குண்டாகிய அதிகார வரம்பைக் கடந்து நடக்கத் துணிகின்றீர்."

நப்:—ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் அடக்கி ஜெயவிருது கொண்டவனாகிய நப்போலியன் ஆங்காரத்தோடு "ஐரோப்பா கண்டத்தில் என்னாலாகாத காரியமொன்றுமில்லாதிருக்கத் தன்னைத் தானே கிறிஸ்துநாதருக்குப் பதிலாளியெனச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஓர் கிழவனுடைய பிடிவாதத்தை மாத்திரம் நான் வெல்லக் கூடாதவனாயிருக்கிறேனே! நல்லது இனி இவனித்தப் பிடிவாதத்தோடே இந்தச் சிறைச்சாலையிற்றானே சாகக் கடவானாக" என்று கர்ச்சித்தான்.

பாப்:—தம்முடைய பூஜித முகத்தில் பரிசுத்த ஆக்குரோஷமுண்டாக எழுந்து நின்று நப்போலியனை

வீட்சித்து "நராதிபனே! உம்மைத் தாழ்த்தி யடக்கப்போகும் வல்லப பராக்கிரமம் எத்தன்மையதெனச் சரித்திரப் புத்தகத்திற் சிற்சில ஏடுகளைத் தள்ளியுமக்கு எடுத்துக்காட்ட விடை கொடுக்கக்கடவீராக" என்றார்.

பரிவேதத்தின் தீர்க்கதரிசிகளி லொருவரைப் போல தன் முன் நின்ற விருத்தாப்பியரைப் பார்த்து, சக்கரவர்த்தி நிலைகுலைந்தவனாய்த் தரையை நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டே "நீர் சொல்லுவதைச் சொல்லும், என் காதில் விழுகின்றது" என்றான்.

பாப்:—"பாப்பாகிய நம்மை யிச்சிறையிற்றானே சாகடிப்பதாயும் திருச்சபையை யுபத்திரவப்படுத்தி அழித்து அதற்குப் பதிலாக உமக்கு மிகவும் அனுகூலமாக நடந்துகொள்ளக் கூடியதும் இராஜ செங்கோலுக்கடங்கியதுமான வேதமொன்றை யுண்டாக்கப் போகிறதாயுஞ் சொல்லுகின்றீர்! உம்மைப் பார்க்க அதி பராக்கிரமசாலிகளாயிருந்த அரசர்களில் அநேகர் அத்தகைய விருப்பங்கொண்டவர்களாகி வெகுவாய் முயன்றும் அப்பிரயோசனமடைந்து போனார்கள். உரோமாபுரியின் கொடூர சக்கரவர்த்திகள் படுத்திய கோர வுபத்திரவங்களைக்கொண்டு நூற்றிருபது லட்சம் வேதசாட்சிகளையே பலியிட்டதினால் என்ன பிரயோசனத்தைக் கண்டார்கள்? அவர்கள் நினைத்ததற்கு நேர் விரோதமாகவே முடிந்ததல்லவோ! ஒரே பிடிவாதமாக அவர்கள் படுத்திய உபத்திரவம் பிரசண்டமாருதம்போலெழும்பி பூமியினெல்லையிலிருக்குந் தூர தேசங்களுக்குந் தேவனுடைய வாக்கியமென்னும் விதையைக்

கொண்டுபோயிற்று. வேதசாட்சிகளின் இரத்தங்
கிறிஸ்துவபிரசங்கிகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமாகின்
றது. இவ்வளவு பெரிய ஆச்சரியத்துக்குக் காரணம் யா
து? இவ்விஷயத்தைக் கொண்டே நீர் பரியாசிக்கும்
பூர்வகாலத்துத் தேவன் தாம் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்
தில் எவ்வளவு பிரமாணிக்க முள்ளவரென்று உணர்ந்து
கொள்வீராக. இன்னும் அவர் நரக வல்லமையை யடக்
கித் தம்முடைய திருச்சபையைப் பரிபாலிப்பதாய்த்
திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார். திருச்சபையை நாசம்
பண்ண வெண்ணிய உரோமாபுரி சக்கரவர்த்திகளெல்
லோரும் நிர்மூலமாய்ப்போனார்கள். ஆனால் திருச்சபை
யின்னமும் நிலைநின்றிருக்கிறது. சரித்திரப் புத்தகத்
தின் கடை யேடுகளைத் தள்ளிப்பாரும். பதினோரும்
பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் முதலாய்ச் சிற்சில சக்
கரவர்த்திகள் தங்கள் பராக்கிரமம் பொருந்திய சாமர்த்
தியத்தை யெல்லாங் கொண்டு அர்ச். பாப்புவை
விரோதித்தார்கள். திருச்சபையையும் அதின் தலைவரை
யும் கொடிய நிர்ப்பந்தத்திற் குள்ளாக்கினார்கள். என்
றாலுஞ் சர்வேசுரனுடைய வல்லமையினால் திருச்சபை
செழித்தோங்க அதின் சத்துருக்க ளனைவரும் நாச
மடைந்து நிர்ப்பாக்கியத்திற்காளாய்ப் போனார்கள். நீர்
தாமே நமக்கு முந்தின பாப்பானவராயிருந்த 6-ம்
பத்திநாதரைத் தரையோடிழுத்துக்கொண்டு போய்ச்
சிறையிலிட்டு அந்தச் சிறையிற்றானே யவர் சாகும்
படிச் செய்தீர். என்னையும் நான்கு வருட காலமாகச்
சிறைப்படுத்தி யிருக்கின்றீர். நாமும் நாவினால் சொல்
லக்கூடாத துன்பதுரிதங்களை யிங்கு அனுபவித்து
வருகின்றோம்; என்றாலு மின்னமு முயிரோடிருக்கின்

றோம். இன்னமும் பூர்வகாலத்துத் தேவனுடைய
வல்லமை உம்மை எவ்விதம் சங்காரம் பண்ணப்
போகின்றதோ அதையுங் கண்ணாறப் பார்க்க ஜீவித்
திருப்போம்...... உமது அதிகாரம் முடிவுக்கு வந்து
விட்டது. திருச்சபையை யுபத்திரவப்படுத்திய ஒவ்
வொருவருக்கும் வந்தகேடு உமக்கும் அதிசீக்கிரத்
தில்வரும்" என்று அர்ச். பாப்பானவர் வசனித்து
இளைப்படைந்து தமது ஆசனத்திலுட்கார்ந்து கொண்
டார்.

பாப்:— அப்போது சக்ரவர்த்தியானவன் தன்
கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அவருக்கெதிரே நின்றவண்
ணமாய் மாட்சிமை பொருந்திய பெருமானைக் கொரோ
மாய் நோக்கி பார்த்து யோசனை செய்து கொண்டிருந்
தான். அத்தருணத்தில் மூன்றின அறையிலிருந்த இராஜ
பரிசாரகன் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் தேகமுழு
மையும் வியர்த்து நடுநடுக்கமுற்றவனாகி என்ன அவதி
நேருமோ வென்று பயந்து நின்றான். அப்போது பரி
சுத்த பிதாவானவர் பரலோகத்தினின்றிறங்கி வந்த
வரைப்போலும், நப்போலியன் கடுகடுத்த அந்
திருட்டெண்ணங் கொண்டதுமான முகத்தோடு
பாதாளலோகத்தினின் றெழும்பிவந்த கூளியைப்
போலு மவன் கண்ணுக்குத் தென்பட்டார்கள். ஐ
ரோப்பா கண்டத்துக் கதிபதியாகிய இவன் சற்று
நேரத்திற்குப்பின் ஆக்குரோஷமுற்று மிகவு முரக்கக்
கூவி "குருக்களுடைய பிடிவாதத்தோடுங் கூடிய அ
கர்வத்தையென்ப திதாமே. பூர்வகாலத்துத் தேவன் மதி
யீனரைத் தண்டிக்கிறாரேயன்றி செசார்என்னும் இராய

ஞகிய என்போல் அவருக்கு அற்ப அதிகாரமும் இல்லையே கிடையாது. ஐயா! பாப்பானவரே!! அப்படியா!!! நீர் என்னுடைய கோபாக்கினைக்குள்ளாகி நசுங்குண்டு போவீர்; பார்த்துக்கொள்ளும்" என்று கூறி உடனே திரும்பி அவ்வறையை விட்டுக் கோபாவேசத்துடன் அகன்றுபோனுன்.

இச்சம்பாஷணை நடந்த அவ்விரவில் நப்போலியனுக்குத் தூக்கம் பிடியாது இரவெல்லாம் முணுமுணுவென்று வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தான். பரிசாரகன் அவ்வறையின் வாசலில் காவல் காத்திருந்தமையால் அப்பிதற்றல்களை யவன் விவரமாகக்கேட்கக்கூடுமாயிருந்தது. "பூர்வகாலத்துத் தேவன் என்னையா சங்காரம்பண்ணுவார்? என்னையா? ஆ! என்னையா? நல்லது, அந்த பூர்வகாலத்துத் தேவன் என்னையெப்படிச் சங்காரஞ்செய்வாரோ நான்பார்க்கவேணும். கடந்துபோன சரித்திரங்கள் வீண்கதைகளேயன்றி உண்மையல்ல" என்று இவ்விதமாக வீரம் பேசி அவ்விரவைக் கழித்தான்.

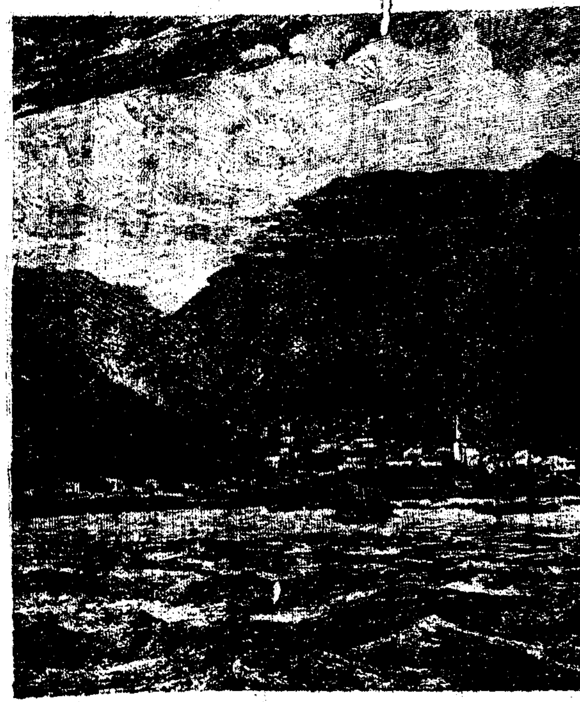

அர்ச். எலீனு தீவு.

அர்ச். பாப்பானவருக்கும் நப்போலியனுக்கும் மேற்சொல்லிய விவாதம் நடந்த இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின் பூமண்டலாதிபதியாயிருந்தவனை ஐரோப்பிய அர

சர்கள் ஒருமிக்கச் சூழ்ந்துகொண்டு வாட்டர்லூ லெனு
ஆம் பெருத்த சண்டையில் நிர்பாக்கியமாய்த் தோற்
கடித்தார்கள். அக்ஷணவன் மனங் கசிந்து இராச்சிய
பாரத்தை வெறுத்து இங்கிலீஷ்காரருடைய அடைக்
கலத்திற்சேர அவர்கள் தங்கள் ஜென்ம சத்துருவா
ன அவனை இஷ்டப்படிவிட்டால் ஐரோப்பா இரா
ச்சியத்திற் சகலவித நெருக்கிடை செய்வானென்றும்
எண்ணி தங்களுக்குச் சொந்தமான அர்ச். எலேனுவெ
ன்னுந் தீவிற் சிறைபிலிட்டு வைத்தார்கள். அட்லாண்
டிக் மகா சமுத்திரத்தில் இது ஓர் அத்வான கற்பாந்
தரத் தீவாயிருக்கிறது. இங்கே செடிகளின் நிழலெ
ன்பது கிடையவே கிடையாது. ஒவ்வோ ரிடத்தில்
பூர்வீகம் பயிரிடப்பட்ட நிலங்கள் மாத்திரங் காணப்
படும். அக்கினியைப்போன்ற சிவந்த கற்கள் எப்பக்

கத்திலும் வளர்ந்திருக்கின்றன. இது பெருஞ் சமுத்
திரத்தின் மத்தியில் இயற்கையி லமைக்கப்பெற்ற
ஒரு கொடிய சிறைச்சாலையா யிருந்ததேயன்றி வேற

ல்ல. சமுத்திர தீரத்தில் ஏதேச்சையாக வளர்ந்த
கண்ணீர் சிந்தும் பூண்டு என்று பெயர்பெற்ற ஓர்வித
அலரிச் செடியின் சோர்ந்து துவண்ட கிளைகளே அம்
மகத்துவன் தங்கிய குற்றவாளிக்கு நிழலாயிருந்தன.
அவ்விடத்தில் அவன் தினந்தோறும் நெடுநேரம் உட்
கார்ந்துகொண்டு கரை காணாத அந்தப் பெருஞ் சமு
த்திரத்தையே நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்.
இப்படியா யிருக்க, ஒருநாள் அவன் விசேஷமாக பெ
ருந் துக்க துயரமும் ஏக்கமு மடைந்திருந்ததாகக் கா
ணப்பட்டான். நப்போலியனுடைய சுக துக்கங்களிற்
பங்கடைந்திருக்க மனம் உவந்தவனும் உற்ற சிநே
கிதனுமான சேனாதிபதியாகிய பெர்ட்ரண்டு என்னுந்
துரையும் வாலிபப் பிரபுவாகிய ஆகஸ்டீன் என்னும் பரி
சாரகனும், செங்கோ லிழந்த அரசனுடைய மனவடி
வைத் துயரத்தோ டுணர்ந்து அவன் பக்கத்தில் நிற்க
நப்போலியன் திடுக்கென அலறி அருகில் வந்துநின்ற
வாலிபனைக் கண்ணோக்கி: "ஆகஸ்டீயே! பாண்டெய்ன்
புளூ என்னும் இராஜ மாளிகையில் 7-ம் பத்திராதர்
எனக்கு வரப்போகிற கேடுகளை முன்னடியா யறிவித்
தபோது நீ அங்கு இருந்ததில்லையோ"? என்று கே
ட்டான். அதற்கு அவன் "ஆம் மன்னவனே இருந்த
துண்டு" என்றான். அப்படியானால் அவருக்கு மென
க்கு மன்று நடந்த சம்பாஷணை உனக்கு ஞாபக மிருக்
கின்றதோ? என்க: ஆம், இராஜேந்திரனே! நானதை
யொருபோதும் மறந்தவனல்ல. அன்று அர்ச்.
பாப்பானவர் என் கண்களுக்கு அழிந்து போகும் ஓர்
அற்ப மனிதனாகத் தோன்றாமல் இப்பூவுலகத்திற்கு அ
னுப்பப்பட்ட சர்வேசுரனுடைய பிரதிநிதியாகவே தோ
ன்றினார் என்றான்.

நப்:—யௌவனனே! நன்றாகச் சொன்னாய்; ஆனாலப்போது நான் கேலி பரியாசமாகச் சொன்னவைகள் தற்போது […]... என்று சொன்னபின் சக்கரவர்த்தி மௌனஞ்சாதித்து, மறுபடியுஞ் சமுத்திரத்தை நோக்கித் திகைக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து சற்றுநேரத்திற்குப்பின் "யௌவனனே அர்ச். பாப்பானவர் உரைத்த வார்த்தைகள் உன் நினைவிலிருக்கின்றனவா" என,

யௌவனன்:—மன்னவனே! பரிசுத்த தகப்பனவர் சொன்ன வார்த்தைகள் என் புத்தியில் நன்றாக நாட்டியிருக்கின்றன. பூர்வகாலத்துத் தேவன் சிரஞ்சீவியாயிருக்கின்றார் என்று அவருரைத்தபின் உலகசரிதையிலிருந்து சிற்சில உதாரணங்களால் அஞ்ஞானிகளிலுள்ள அரசர்கள் திருச்சபையையும் அர்ச். பாப்புக்களையும் உபத்திரவப்படுத்தினபோது, சர்வேசுரன் அவர்களைச் சங்காரஞ்செய்து திருச்சபையையும் அர்ச். இராயப்பர் சிங்காசனத்தையும் காப்பாற்றித் திடப்படுத்தி வந்ததை விஸ்தாரமாக உமக்கு எடுத்துக் கூறினார் என்றான்.

நப்:—ஆசையே! இன்னுமென்ன உனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கிறதோ சொல்" என்று நப்போலியன் கேட்க,

யௌ:—தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தில் பிரமாணிக்கமாயிருக்கின்ற சர்வேசுரன் தம்முடைய திருச்சபையையும் பூலோகத்தில் தமக்கு பிரதிநிதியாயிருப்பவரையும் பாதுகாப்பதாய் வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருப்பதினால் இராஜமானிய பூஜிதராகிய நீர் திருச்சபை

யை இன்னமுந் துன்பப்படுத்துவீரேயாகில் சர்வேசுரன் உம்மைச் சங்காரஞ்செய்து விடுவாரென்றும் அர்ச். பாப்பானவர் உரைத்தனரையா" என்று யௌவனன் சொல்ல.

நப்போலியன்:—"ஆம், சரியாய்ச் சொன்னாய்" என்றுரைத்து யௌவனன் சொன்னவைகளில் அற்பப் பிசகுமில்லையென்று ஒத்துக்கொண்டதற்கு குறிப்பாக தன்தலையையும் அசைத்தான்.

யௌ:—"அரசனே! உம்முடைய காம்பீரியம் சம்பூரணமாயிற்று. திருச்சபையை உபத்திரவப்படுத்திய கொடியர்களுக்கெல்லாம் நேரிட்ட அவதி உமக்கும் அதிசீக்கிரத்தில் சம்பவிக்குமென்று 7-ம் பத்திநாதர் கூறினார்" என்றான். அப்போது

நப்:—அர்ச். பாப்பானவர் கள்ள தீர்க்கதரிசியல்ல, அதேனென்றால், என் செங்கோல் ஓர் அற்ப மனிதனாலல்ல, சர்வசக்தியுள்ள கடவுளாலேயே தகர்க்கழிக்கப்பட்டது. ஐயோ! என் மடத்தனமே! நான் அடைந்த ஜெயத்தின் மகத்துவத்தினால் என்கண்கள் மின்னி மயங்கிவிட்டனவோ! அர்ச். இராயப்பருடைய கல்லைத் தகர்க்கப் பிரயத்தனப்படும் ஒவ்வொரு பலாட்டியனும் அதின்மேல் மோதி உடைபட்டுச் சிதைந்துபோவானென்று 1800 வருடங்களில் நடந்தேறிய சரித்திரத்தின் திருஷ்டாந்தங்களால் நான் நன்றாயறிந்திருக்க வேண்டியவனாயிருந்தேனே! ஐயோ! பூலோகத்தில் தமக்குப் பிரதிநிதியாயிருப்பவரைத் துன்பப்படுத்துபவனை நசுக்கி நாசமாக்கும்படியாகப் "பூர்வகாலத்துத் தேவன் இன்னுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருக்

கின்று" என்பது குன்றாத சத்தியமாயிருக்கிறது" என்று கஸ்திரியாடு மொழிய,

அப்போது அருகில் நின்ற பெர்ட்ருண்டு துரை: "இராஜேந்திரனே! அதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. உருவியாதேசத்தில் இம்பிரவேசமாக நேரிட்டதிசய அகோரருணிர் சர்வேசுரன் தாமே இட்டருக்கினையா யிருக்கின்றது இக்காரியங்களெல்லாம் ஸ்ப்துக் என் மூஞ்சிரில் நமக்குப் பரிஷ்கரமாய் விளக்கித்தல்லவா!" என்று கூறினான்.

"ஆம் சேனாதிபதியே! சர்வேசுரன் தாமே இணைக்கணத்தின் மத்தியஸ்தரா யிருக்கின்றார். இக்காரியங்களைப்பற்றி நான் சிந்தமாராலோசிக்க இவ்வளவாசமே எனக்குத் சரிவின்ன ஸ்தலமாயிருக்கின்றது. தற்போதிய விர்ப்பாக்கியம், என்புத்தியை மென்மேலும் கலக்கிற்று. என் தோல்வி என் அபஜயம், என் இன்றை இவைகளுக்கெல்லாம் திருச்சபையின் தலைவர்மேல் நான் வைத்த பகை-சத்ருத்வமே முழுதும் காரணமாயிருந்ததன்றி வேறல்ல. 7-ம் பத்திநாதர் வாக்கு உண்மையாமே. இராயப்பருடைய சிங்காசனத்தைப் பாது காப்பவராகிய சர்வ வல்லப சர்வேசுரன் தாமே என்னுடைய சிங்காசனத்தைக் கவிழ்த்து விட்டார்" என்று அக்கத்தோடு மொழிந்தான்.

அப்போது பெர்ட்ருண்டு துரை யொன்றும் பேசாதிருக்கச் சக்ரவர்த்தி மறுபடியும் துயரமுள்ள சிந்தனைக் குள்ளாகி வாய் திறவாமல் சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்த பின்னர், "நான் எதிப்பது தேசத்தில் கதிரைக் கொண்டிராத ஓர் தேவனுண்டென்று விளக்

ரப் படுத்தினேன். இப்போது சேசுகிறிஸ்துநாதர் தெய்வமென்பதற்கு நானே சாட்சி பகருகிறேன். ஓர் தச்சனுடைய குமாரனென்று எண்ணப்பட்ட நூதனாகிய அவர் தம்மைத் தேவனெனவும் உண்டாக்கப் பட்ட வஸ்துக்களைப் பார்க்க மிகவு மேலானவரெனவும், சகலத்தையும் படைத்தவரெனவும் வெளிப்படுத்தி தம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையை அநேக அற்புத ஆச்சரியங்களைக்கொண்டு மெய்ப்பித்தார். ஆனாலும் அவைகளில் இயேசுநாதர் செய்த அற்புதங்களைவிட அவருடைய அன்பின் வெற்றியால் அதிகமாக அவர் தமது தேவத்துவத்தை ஸ்தாபித்தார் என்று சொல்லக் கூடியவனாயிருக்கிறேன். அலெக்சாந்தர், சேசார், சார்லமன் என்னும் அரசப் பெருமான்களும், நானும் பெரிய இராச்சியங்களை ஸ்தாபித்தோம். எங்கள் இராச்சியங்களெல்லாம் பலத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவைகள். இயேசுநாதர் ஒருவரே அன்பினால் ஓர் இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்தார். மகா அலெக்சாந்தர் அடைந்த வெற்றி [illegible] வெற்றிக்கு நிகரே [illegible] ஓர் துரும்புக்குஞ் சமானமாகா! ஏனெனில் அலெக்சாந்தர் பூமண்டல முழுவதுஞ் ஜெயித்து நடத்தி யாண்டவனா யிருந்தபோதிலும் அவனுடைய அதிகாரம் நிலைபெயர்ந்து போயிற்று. இதற்கெதிரிடையாய் இயேசுக்கிறிஸ்துநாதர் ஜெயித்தது ஒரு தேசத்தை மாத்திரமல்ல; சகல ஜாதி ஜனங்களையும் தம்முடைய ஆளுகைக் குள்ளடக்கி நடத்தி வருகிறார். இவ்வண்ணம் இவருடைய ஆளுகை பதினெட்டு நூற்றாண்டாய் நீடித்திருக்கின்றது. உலக முடிவுபரியந்தம் இப்படியே நீடித்திருக்

குமென்று சகல விதத்திலும் நிச்சயிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இயேசுகிறிஸ்துநாதர் மனிதருக்குள் எதைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுகிறார் என்று கேட்பாயோ? மனிதரில் ஜெயித்தடக்குவதற்கு மிகவும் அசாத்தியமான மனித இருதயத்தையல்லோ? ஒரு புத்திமான் தன் சிநேகிதர்களாகிய இஷ்டரிடத்திலும், தகப்பன் தன் பிள்ளைகளிடத்திலும், புருஷன் தன் பாரியாளிடத்திலும், தமையன் தன் தம்பியிடத்திலும் விரும்பியும் பலமுறை கிடைக்காமல் நிர்ப்பாக்கியத்தில் விடப்படுவது உள்ளன்பென்னும் இருதயமல்லோ! இந்நேசத்தையே ஆயிரத்து எண்ணூறு வருடங்களாகக் கோடானகோடி மனிதரிடத்திலிருந்து அவர் கேட்கிறதைச் சந்தேகமின்றி தாராளமாய் அவர் பெற்றுக்கொண்டு தமக்கு சுவாதீனஞ் செய்துக் கொள்ளுகிறார். இது சகல ஆச்சரியங்களிலும் மேலான ஆச்சரியமல்லோ? அலெக்சாந்தர், செஜார், ஹானிபால் என்பவர்கள் சிறந்த நுண்ணறிவாளர்களாயிருந்தும் இத்தகைய ஜெயத்தை யனுபவிக்கவேனும் நினைத்ததில்லையே. இவர்கள் உலகத்தை யெல்லாஞ் சுவாதீனஞ் செய்து கொண்டார்களென்றாலும் மனிதருதயங்களைச் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்ள வியலாமற் போனார்கள். கிறிஸ்துநாதருக்கோவென்றால பதினெட்டு நூற்றாண்டாய்க் கோடானகோடிபேர் அந்நேசத்திற்காகத் தங்கள் பிராணனைத் தந்து வேதசாட்சிகளானார்கள். கோடானகோடிபேர் இன்பத்தோடு அவருடைய நுகத்தடியைச் சுமந்து மகா இக்கட்டு சங்கடங்களை நல்ல மனதோடு அநுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இன்னும் வருகிறார்கள். இம்மகா அற்புதத்தைக்கா

ண்டு சேசுநாதரை தேவ வார்த்தையானவர்—உலக சிருஷ்டிகர் என்று நாம் கட்டாயமாய் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியவர்களா யிருக்கிறோம்" என்றான்.

பின்னையும் நெப்போலியன் பேசத் தொடங்கி: "சேனாதிபதியே! நீ தரித்திருக்கிற பிரகாரம் எனக்காகத் தங்கள் பிராணனை யிழக்க வெகு ஜனத் திரள்களை வைக்கக்கூடிய மருத்துவத் தன்மையை நான் கொண்டிருந்தேன்; என்றாலும் தைரியத்தையுஞ் சுறுசுறுப்பையுந் தரும் என் பார்வையை அவர்கள் பேரில் நாட்டவும் அவர்களோடு நான் வாய் திறந்து பேசவும் வேண்டியதா யிருந்தது. ஆனால் என்னுடைய கீர்த்தி என்றும் நீடித்திருக்குமென்று ஜனங்களுடைய உள்ளன்புக்கு எப்போதும் நான் பாத்திரவானா யிருப்பேனென்றும் நான் நம்ப எனக்கிடமிருந்ததில்லை. இதோ நான் சத். எலினா வென்னுந் தீவிலிருக்கிறேன். என்னுடைய அரண்மனையின் ஜனக்கூட்டமெங்கே? என்னுடைய சினேகிதர்களெங்கே? இவர்களில் இரண்டு மூன்றுபேர் மாத்திரம் என்னுடைய வனவாசத்தில் [illegible]கிறார்கள். இவர்கள் என்பட்டிடம் கொண்ட [illegible] என்றும் மங்காத கீர்த்தியைப் பெற்றிருப்பார்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் என் சரீரம் மண்ணாற் புதைக்கப்பட்டுப் புழுக்களுக் கிரையாகிவிடும். நிர்ப்பாக்கியம் நிறைந்த என் லௌகிக அரசாட்சிக்கும், பூமண்டல முழுதும் பிரசங்கிக்கப் பட்டதும், நேசிக்கப்பட்டதும், பூசிக்கப் பட்டதுமான கிறிஸ்துநாதரின் சதாகால அரசாட்சிக்கும் எவ்வளவோ பார தூர வித்தியாசம்! ஆ! கிறிஸ்துநாதர் ஆயிரமாயிரம் வருடங்களாகக் கோடானகோடி பேர்

களின் இதயங்களில் வாசஞ் செய்து வருகிறார். அது மரணமல்ல, நித்திய ஜீவன். கிறிஸ்து நாதருடைய அரசாட்சியானது அவருடைய தெய்வீகத் தன்மையை மறுக்கக்கூடாத விதமாக உறுதிப் படுத்துகின்றது. கிறிஸ்து நாதர் தெய்வமா யிருக்கிறபடியால் அவரால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டதாகிய திருச்சபையுந் தெய்வீகமானதுதான். அவருடைய சர்வ வல்லப கரமானது அதைப் பாதுகாத்துவரும். நரக வல்லமை யதை ஜெயங்கொள்ள மாட்டாது. "இயேசுக்கிறிஸ்து நாதருக்குப் பிரதிநிதியா யிருப்பவரைச் சங்கை புரியுங்கள், அர்ச். இராயப்பருடைய சிங்காதனத்தைப் பாதுகாக்கின்ற சர்வேசுரனுடைய பழிக்கு பழிவாங்குந் திருக்கரமானது உன்னை நசுக்கி நாசமாக்காதபடிக்கு அர்ச். பாப்பானவரை யலட்டி துன்பப்படுத்தாமலுமிருங்கள்" என்று உலகத்தில் அதிகார வல்லமை பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் நானே எச்சரிக்கை செய்யவு மெத்தவும் அபேட்சிக்கிறேன்" என்று கூவி மௌனஞ் சாதித்தான். அப்போது ஓர் முப்புறக் கற்றெழும்பு அலரிச் செடி வளர்ந்து சாய சமுத்திரத்தின் அலைகள் பொங்கி யெழும்பி கற்பாறையில் மோதி யடிக்க அதனால் உண்டான தொனிச் சத்தம், சக்ரவர்த்தி பேசினவைகளெல்லாஞ் சத்தியமென அவைகள் அங்கீகரித்தாற் போற்றோன்றியது.

இச் சம்பாஷணை நடந்த சில மாதங்களுக்குப்பின் நப்போலியன் மரணமடைந்தான்.

III-ம் பாகம்.

பொனபாரத் நப்போலியன் அர்ச். எலினா தீவில் 1821௵ மேமீ மரணமடைந்தான். அவனுடனிருந்த பிரமாணிக்கமுள்ள ஊழியருந் துணைவர்களுந் தங்கள் தங்கள் தேசம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பிரான்சு தேசமோவெனில் தேச கலகத்தால் மறுபடியும் கலங்கித் தாக்குண்டு பயங்கர அவதிகளை யடைந்துவரும்போது அதனை நிவர்த்தி செய்ய 1848௵ பொனபார்த் சக்கரவர்த்தியின் சகோதரன் மகனான 3-ம் நப்போலியன் அவைக்கர்த்தனாக நியமன மடைந்தான். அவன் மகா சாமர்த்திய வல்லமையுடன் தேச க்ஷேமத்திற்காக உழைத்து சமாதானங் கொண்டுவந்ததைக் கண்ட ஜனங்கள் சந்தோஷப்பட்டு 1852௵ அவனைச் சக்கரவர்த்தியாக அங்கீகரித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளிடத்திலும் அற்ப ஜனங்களிடத்திலும் வேரூன்றிப் படர்ந்த அவிசுவாசம் நல்லோர்களுக்கெல்லாம் மகா பீதியை யுண்டாக்கிற்று.

நீதியானவும் சுகிர்த குணசிசயமுள்ளவனுமா யிருந்த நமது சரிதைக்குக் காரண கர்த்தனான குசைப் பிரபு அர்ச். எலினா தீவைவிட்டுப் பிரான்சு இராச்சியம் வந்து சேர்ந்தபின் இராசரீக விஷயத்தில் பிரவேசிக்க மனமில்லாதவனாகி பரிசுபட்டணத்திற் கருகாமையிலுள்ள ஓர் கிராமத்தில் நிவாசித்து வந்தான். தற்போது முதிய வயதுள்ளவனா யிருக்கிறான். நப்போலிய சக்கரவர்த்திக்குப் பணிபுரிந்தவனும் அர்ச். எலினா தீவில் மகா பிரமாணிக்கத்துடன் ஊழியஞ் செய்துவந்தவனுமாயிருந்

த விஷயத்தால் மூன்றாம் நப்போலியன் குடிசைப்பிரபுவை வெகுவாய் மதித்து சன்மானம் செய்து, தன் இராஜகுடும்பத்திற் சேர்ந்தவனாகப் பாவித்து தன்னுடனவனை நடத்திவந்தான். பிரமாணிக்கமுள்ள அப்படிப்பட்ட இராச்சியகாரியத்தில் தனக்கு வெகு உதவியாயிருப்பானென்று 3-ம் நப்போலியன் எண்ணி யன்னுடைய யாதோர் உத்தியோகத்தை யேற்றுக்கொள்ளப் பிரேரேபித்துவந்தாலும் தாறுமாறாய் நடத்தப்பட்ட இராஜரீக விஷயத்தில் தான் பிரவேசிக்க விருப்பமில்லாது சக்கரவர்த்தியின் இஷ்டத்திற்கு இணங்காமற்போனான். ஆகையால், தன் கிராமத்தில் தன் காலமெல்லாம் தன் குடும்பவிஷயத்திலும் மக்களை மகாகீர்த்தியோடும் கரிசனையோடும் பத்தி ஒழுக்கத்தில் நடத்திவருவதிலும் படிப்பு விஷயத்திலும் செலவழித்து அமைதியான ஜீவியத்தைக் கைக்கொண்டு நடந்துவந்தான்.

ஆயினும், பிரான்சுதேசத்தின் இராஜதானிப் பட்டணத்தில் தினே தினே நடந்துவரும் அநியாய அட்டூழியங்கள்-கொலைபாதகங்கள்-தெய்வ தூஷணங்கள் இவைகளைக் கவனித்தவனாய் வெகுவாகமனந் தவித்து ஐயோ! பிரான்சுதேசம் மறுபடியும் ஒழுங்குக்குப் பிரவேசிக்குமோ? இந்த பத்திராதிபர்களை யடக்கி நிட்டப்படுத்தாததால் அவர்கள் மறுபடியும் வேதத்திற்கும் சன்மார்க்கத்திற்கும் விரோதமாய்ப் பேசத்துணிந்து விட்டனரே! அவர்களால் ஏழை ஜனங்கள் வெருண்டு மதிமயங்கி சத்திய வேதத்தைக் கைநெகிழ்ந்து நடக்கின்றார்களே என்று மனங்கசிந்து அப்போதைக்கப்போது மூன்றாம் நப்போலியன் சமுகமடைந்து "மன்னவனே! இராஜகீர்த்தியிலோங்கிய உமது ஏகாதிபத்தியத்தில் இத்தலைக்கொடிய

மனிதரை இராஜ்ய நலத்திற்காகவாவது அடக்கியாண்டு அப்போதைக்கப்போது கண்டித்துத் தண்டித்துத்திருத்தாமலிருக்க மாட்டீரே. நீர் இவ்விஷயங்களைச் சிறிதேனும் கவனியாமலிருக்கிறீரே, இது சரியல்லவென்று வெகு சாந்தமாக முறையிட்டுக்கொள்வான். ஆயினும் அம்முறைப்பாட்டால் யாதோர் பிரயோசனமுங் கண்டவனல்ல.

1864ஆம் ஜூலை மாதத்தில் பிரசித்த பத்திரிகைகளில் தான் கண்ட ஓர் விசேஷத்தைப் பார்க்கும்படியாக தன் கிராமத்தைவிட்டு பாரீஸ் பட்டணத்திற்கு வந்துசேர்ந்தான். மறுதினமே அவனது பூரணவிலாசமுங் கையெழுத்துங்கொண்டதான ஓர் விசேஷ சம்பவமடங்கிய ஓர் கடிதமவனுக்கு வந்துசேர்ந்தது. அதை வாசித்துப்பார்த்தபின் அவனுடைய நாக்கும் நடுக்கமுற்று முகம்வெளுப்புற்றுக் கலக்கமுற்று அவன் கண்களில் நீர் ததும்ப அக்காகிதத்தை கொஞ்சப் பிரமித்துஙல் தம்பித்தவனாய் சிறிது நேரத்திற்குப்பின் அக்கடிதத்தை மேஜையின்பேரில் வைத்துவிட்டு தன் நாற்காலியின்பேரில் திக்காகிராந்தனாய் உட்கார்ந்தான். கொஞ்ச நேரம் ஆலோசனை செய்தபின் "இது சிப்பந்தி விட்டகாரியம் அல்ல" என்று தன் மனதைத்திடப்படுத்திக்கொண்டு தன் கைமணியை யடித்தான், உடனே வேலையாள் ஓடிவர "நீ போய்த் தாமதமின்றி ஓர் சாரட்டு வண்டியைக் கொண்டுவா வென்று கட்டளையிட்டான். இரதம் வந்து சேர்ந்தவுடனே மகா விசனத்துடன் இராஜ அரண்மனைக்குச் சென்று பளபளவெனத் தங்கமயமாய் ஜொலித்து விளங்கும் மாடங்களுட் புகுந்து பாதசாரியாக நடந்து கடைசியாக நப்போலிய சக்கரவர்த்தி யிருக்கைக்குட் பிரவேசித்தான்.

அப்போது தன் மேசையில் எழுதிக்கொண்டிருந்த குட்டையனுஞ் சற்றுப்பருத்த ஸ்தூலசரீரமு முடையவனுமான ஓர் மனிதனைக்கண்டான். அவன் முகம் மஞ்சள் நிறமாயும், வைரம் போன்றதாயும், உயிர் ஒன்றேயன்றி கொஞ்சமும் பேச்சற்றதாயும் இருந்தது. இப்

படி அசைவற்றவனும் வைரமுற்றவனும் உணர் வற்றவனுமாயிருந்தவன் கல்லிற் செதுக்கியெடுத்த சிலைபோல் இவன் கண்ணுக்குத் தென்பட்டான். அடர்த்தியான மீசையால் அவனுடையவாய் மறைக்கப்பட்டும், அவனுடைய கண்கள் சிறுத்தும் அவனைப்பார்ப்பவர்களுக்கு ஒருவேளையில் பயங்கரமாயும், மற்றொரு சமயத்தில்

சாந்தமாயும் இன்னொருவேளையில் முழுதும் இரப்பைகளில் மறைந்துவிட்டவைகளாயுந்தோன்றும். பின்னும் இம்மனிதனுடைய முகவிலாசத்தில் அருவருப்புக்குரியதும், எவருமருகில் அண்டக் கூடாததுமானகுறிப்புகள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தன. இப்படியாயிருந்தவனாரெனில், மூன்றும் நெப்போலியன் என்பவன் தான். அவன் பூரண புஜபல பராக்கிரமத்தைக் கொண்டு விளங்கினவன். அவன் உருஷியா தேசத்தை அடக்கி ஆஸ்திரியா தேசத்தை ஜெயித்து அநேக அதிபதிகளின் புராதன ஆளுகைகளை நாசமாக்கி இத்தாலியா இராச்சியபாரத்தை நிலைநாட்டினவனும், உரோமாபுரியை வளைத்துக்கொண்டு அர்ச். பாப்புவின் அரசாட்சிக்கு ஆதிக்கமான நாடுகளை யபகரித்துக் கொள்ளும்படியான வசதி யுண்டாகத்தக்க சகல பிரயத்தனங்களைச் செய்தவனும் இவன் தான். உலக வாசிகளனைவரும் பலாட்டியம் பொருந்திய இந்த அதிபதியினுடைய ஆக்கியாபனைக்கு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நெப்போலியனாகிய இவன் முகஞ் சற்றுச்சுழிக்கக்கண்டால் மனிதர்களுடைய உள்ளங்கள் திடுகிடுத்து நிற்பதுமன்றி ஐரோப்பா தேசத்தின் ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் வியாபாரங்கள் சோர்ந்துவிடுமாம்.

இதுநிற்க: இந்தப் பிரபுவை அறைக்குள் பார்த்தவுடனே பொனபார்த் என்பவன் உரத்துக் கூவி, "என தன்புள்ள பிரபுவே! நீர் பரீஸ் நகரத்திற்குள இருக்கின்றீர்? இதென்ன ஆச்சரியம்" என்று புகல,—

"இராஜேந்திரனே! நான் தற்செயலாய் இங்கு வந்திருக்க நேர்ந்தது. ஒன்றில் தெய்வீகச் செயலே இங்கு என்னைக் கூட்டிவந்ததென்கலாம்" என்றான்.

என் பிரியமுள்ள பிரபுவே! நீர் வெகுவாய்க் கலங்கி நிற்பதாய்த் தோன்றுகின்றதே; உமக்கு யாதோர் ஆபத்துவந்ததோ என்ன சமாச்சாரம் என்று வினவினன்.

"மண்டலீகனே! என்மட்டுக்கும் யாதொரு மோசமும் வரவில்லை. என்றாலும் நீர்தாமே உமக்கும், உம்முடைய குடும்பத்திற்கும், பிரான்சு தேசத்திற்கும் பெருத்தமோசம்வர இடந்தந்திருக்கின்றீர்." என்று சொன்னமாத்திரத்தில் மலர்ந்திருந்த நப்போலியனுடைய முகமானது திடுக்கிட்டதாகி சாதாரணமாக எதற்கும் அஞ்சாத இவனுடைய வதனத்தில் திகிலுக்குரிய அடையாளங்கள் காணப்படத்தொடங்கின.

அப்போது பிரபு: "நராதிபனே! உமதுமட்டில் எனக்குண்டாகிய விசுவாசத்தாலும் மனப்பற்றுதலாலும் உண்டாகும் எனது சொற்கள் சாதாரண மேன்மரியாதைக்கு விரோதமாயிருக்குமாகில் என்னை மன்னித்தருளும்"

நப்:—"பிரபுவே! உமதுவிஷயத்தில் மன்னிப்பென்பது வேண்டியதேயில்லை. உம்முடைய மனப்பற்றுதலையும் விசுவாசத்தையுமே பெரிதாய்மதிக்கின்றேன். முந்த முந்த உமது சிறந்த நன்நிசயங்களே உம்மை இராஜகுடும்பத்தோடயிக்கியப்படுத்திவிட்டன, ஆதலால் நீர் கபடறப்பேசும், ஏன் பயப்படுகின்றீர்" என்றான்.

"பார்த்திபனே! நீர் ஆர்ச். பாப்புவைக் கைசோரவிடவும், கிறிஸ்தவ இராஜாங்கத்துக்குத் தலைமையானவரை அவருடைய பகைஞர் கையில் ஒப்புக்கொடுத்துவிடவும், எத்தனப்பட்டிருக்கின்றீர்!"

நப்:—"நினைக்கப்படாத இந்த அநுமானத்திற்கு இடமுண்டாக்கின காரணமென்னவென்று சொல்லுவீராக" என்க.

பிரபு.—"நமக்குச் சம்பவிக்கப்போகும் இவ்விபத்தை எனக்கு முன்னாடி எச்சரிக்க ஓர் சிநேகிதன் எனக்கு எழுதிய காகிதமே இதற்குக் காரணமாகும்"

நப்.—"அப்படியானால் அந்தச் சிநேகிதன் பெயரென்ன"?

பிரபு.—"மண்டலாதிபதியே! உம்முடைய கோபத்திற்கு அவனை மறைத்துவைக்க விடைதரவேண்டும்"

நப்:—"அப்படிப்பட்டவனாரென்று அறிய ஆசைப்பட்டுக் கேட்டக்கேள்வியேயன்றி மற்றப்படியல்ல" எனச் சக்கரவர்த்தி கலக்கமறச் சொன்னதுமன்றி "உம்முடைய சிநேகிதரிலெவனும் என்னுடைய கோபத்திற் காளாகமாட்டானென்று அறிந்துகொள்ளுக. இது நிற்க நீர் பேசவந்த காரியங்களைக் குறித்து உமக்கு யான் தெரியப்படுத்துகிறதென்னவென்றால் இத்தாலியா தேசத்திற்கும் எனக்கும் நடந்திருக்கிற உடன்படிக்கை இன்றைக்கு இரகசியத்திலிருப்பதற் நாளைக்கு உலகத்திலிருக்கப்பட்ட பிரசித்தப்பத்திரிகைகளெல்லாம் வெளிப்படுத்திப் பயிரங்கமாய்ப் பேசவிருக்கின்றனவல்லவோ! இந்த உடன்படிக்கையிற் சந்தேகமற உரோமபுரியினின்று என்னுடைய இராணுவங்கள் இரண்டு வருடங்களுக்குள் மறுபடியும் அழைத்துக்கொள்ளப்படுமென்னும் சங்கதி அடங்கியிருக்கின்றது. என்றாலும் இதைக்கொண்டு, நாம் ஆர்ச். பாப்புவை அவருடைய சத்துருக்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுத்து

விடுவோமென்று எவனாவது சொல்வதற்கு நியாயமில்லை" என்றான்.

பிரபு.—மிகுந்த வணக்கத்துடன் "கோமானே! அவ்வுடன்படிக்கையில் நீர் கையொப்பம் வைக்காதிருக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கிறேன். திருச்சபையின் தலைவர் மட்டில் இரகசியசபையார் கொண்டிருக்கும் ஆத்திரம் உமக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கின்றது. 9-ம் பத்திநாதரைத் துன்பப் படுத்தி ஆதரவில்லாமல் துட்டி விடுவதற்கு அவருடைய சிங்காசனத்தின் சத்துராதிகளுக்கு, உம்முடைய சேனைகள் உரோமாபுரியை விட்டுவிடுவதே அடையாளமாயிருப்பதினால், இந்த அடையாளத்தையே மிகுந்த ஆவலோடு அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்" என்று சொன்னவுடனே இத்தாலிய தேசத்து இரகசிய சபையாரை நப்போலியன் சேர்ந்தவனாயிருந்தபடியால், பிரபு பேசினவைகள் எதார்த்தமென நினைத்துக் கொண்டு வெகுவாக வியப்புற்றவனாய்க் காணப்பட்டான்.

ன்பது […]றாலும் இவன் பிரபுவைநோக்கி: "நீர் சொல் தலையும் எனக்குப் பயன்விளைகவில்லை. அப்படியானால் நம்முடைய சேனைகள் அர்ச். பாப்பானவரிடத்தில் எப்போதைக்கும் பாதுகாவலரா யிருக்கவேண்டியதோ? நம்முடைய சேனைகள் உரோமாபுரியிலிருப்பதினால் இப்போதே நான் நிஷ்டூரத்துக் காளாகயிருக்கவில்லையோ? இதிப்படி யிருக்கத் தகாது. இதற்கு ஓர் முடிவுகட்ட வேண்டும். அவருடைய சங்கத்தாரிடத்தில் விளங்கும் பரிசுத்தத்தனமும், அவர்மட்டில் ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் பூசிதவணக்கமுமே அவருடைய சத்துருக்களி

டத்தில் நின்று அவரை நம்முடைய குண்டுமருந்தைவிட அதிகமாகக் காப்பாற்றும்" எனப் பகர்ந்தான்.

பிரபு.—"புரவலனே! மன்னியும். அர்ச். பாப்புவின் சங்கத்தாரிடத்தில் விளங்கும் பரிசுத்தத்தனத்தைச் சத்தியவேத விரோதிகள் நம்புகிறதில்லையே! நீர் நம்முடைய இராணுவங்களை உரோமாபுரியிலிருந்து மறுபடியும் அழைத்துக் கொண்டீரேயாகில் 9-ம் பத்திநாதர் பரிஷ்காரமாய்க் காவலில் போடப்படுவார். ஒருவேளை வேதசாட்சியாக நிர்ப்பந்தமடைவார். அப்போது தாம் இராஜ்யவாதியே நீர் பெருத்த மோசத்திற் சிக்கிக் கொள்வதுமன்றி உம்முடன் கூட உம்முடைய குடும்பத்தையும் பிரான்சு தேசத்தையுங் கெடுத்து நாசமாக்கிக்கொள்வீர்" என்றான்.

நப்.—"பிரபுவே! நீர் சொல்லுங் காரியங்கள் மிகவும் அதிசயத்துக் குரியதாகவே யிருக்கின்றன. ஆனால் யதார்த்தத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட வேர்த்தனைகள் உமக்கு எப்படியுண்டாயிற்றோ அறியேன். அர்ச். பாப்பானவருடைய அரசுக்கு நேரிட்டிருக்கும் கெடுதியான காரணத்துக்கும் பிரான்சு தேசத்திற்கும் என்குடும்பத்திற்கும் என்ன சம்பந்தா சம்பந்தம் உண்டு?

பிரபு.—இறைவனே! மிகவும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. சிறந்த கீர்த்திவிளங்கிய உம்முடைய சிறிய தகப்பனார் அர்ச். பாப்புவைக் கொண்டுபோய் சிறையிலடைத்துத் திருச்சபையை துன்பப் படுத்தாமல் இருந்திருப்பாரானால் அவர் தூர அத்லாந்த் தீவில் அகால மரணமடைந் திருக்கமாட்டார்."

நப்:—"எனது நல்ல சிநேகிதனே! உம்முடைய பிரயாசம் ஒன்றுக்கும் உதவாததா யிருக்கின்றது. அர்ச். பாப்புவை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்றும் கருத்தைக் கொண்டுதானோ எனது சிறிய தகப்பனார்மீது ஐரோப்பா தேசத்து வல்லமை சாலிகளாகிய அரசர்கள் படையெடுத்தார்களென்று நீர் எண்ணுகின்றீர்."

பிரபு.—"வேந்தனே! நான் அப்படி எண்ணவில்லை. திருச்சபையையும் அதின் தலைவரையும் பாதுகாத்து வருகின்ற சர்வ வல்லவரால் உம்முடைய சிறிய தகப்பனார் சங்கரிக்கப்பட்டாரேயன்றி மனிதரால் சங்கரிக்கப் படவில்லை. இது விஷயத்தில் விரோதித்த அரசர் எல்லோரும் தேவ நீதியின் கருவிகளா யிருந்தார்களேயொழிய வேறல்ல" என்றான். அப்போது சக்கரவர்த்தியானவன் வெகுநேரம் பிரபுவை உற்றுப்பார்த்து இவனுக்குப் புத்தி பேதலித்துவிட்டதோ? என்று யோசிப்பவனைப் போலக் காணப்பட்டான்.

பிரபு.—"காவலனே! நான் சொல்லுவது உமக்கு அதிசயமாய்த் தோன்றலாம்; ஆகிலும் இதை நான் எண்பித்துப் பேசக் கூடியவனா யிருக்கிறேன்."

நப்:—"உமக்கு மனமிருந்தால் நீர் எண்பித்துப் பேசுவதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்."

பிரபு.—"கொற்றவனே! அப்படியானால் சொல்லுவனாயிருக்கின்றேன்" என்றதின்பின் பான்டெய்ன் புளூ என்னும் இராஜ மாளிகையில் முதல் நப்போலியனுக்கும் 7-ம் பத்திநாதருக்கும் நடந்த அதிசயத்துக்குரிய சம்பாஷணையைப் பிரபுவானவன் தெரிவித்து "பூர்வ காலத்துத் தேவன் இன்னமு மிருக்கின்றார்" என்று

பாப்பானவர் கூறிய வாக்கியங்களை எடுத்துரைத்ததின் பின் 7-ம் பத்திநாதருடைய தீர்க்க தரிசனத்தின்படி இரண்டு வருடங்களுக்குப்பின் உம்முடைய சிற்றப்பனுக்குச் சரியாய்க் கேடு நேர்ந்துவிட்டது, என்று சொல்லி முடித்தான்.

நப்:—"இவைகளெல்லாம் மிகவும் அதிசயத்துக்குரியவைகளேயன்றி வேறல்ல; ஆகிலும் தற்செயலாய் நேரிடக் கூடியவைகளே. அர்ச். பாப்பானவர் சொல்லி விட்டதால் அவை உண்மையானவைகளென்று நான் நினைக்கக் கூடியவனல்ல."

பிரபு.—"வேந்தே! அவை தற்செயலாய் நேரிட்டவைகளல்லவே யல்ல. ஏனெனில்: சர்வேசுரனானவர் எக்காலத்திலும் பூலோகத்தில் நமக்குப் பிரதிபாலனாயிருப்பவரை ஆச்சரியத்துக்குரியவிதமாய்ப் பாதுகாத்து வருகின்றாரென்பதாய்த் திருச்சபை சரித்திரங்களில் கண்டிருக்கிற அநேக பெருத்த திருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டு நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆதலால் இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகப்பட நான் இடங்கொடேன்."

நப்:—"எனதன்புள்ள பிரபுவே! இதுவிஷயத்தில் உமக்குண்டாகிய நம்பிக்கை எனக்கில்லாமையால் விசனப்படுகிறேன்."

பிரபு.—"பான்டெய்ன் புளூ என்னும் இராஜமாளிகையில் உம்முடைய சிறிய தகப்பனார் அன்று உம்மைப் போலவே 7-ம் பத்திநாதர் வார்த்தைகளை நம்பாமற் போனார். ஆனால் பிறகு அர்ச். எலினா என்னும் தீவில் இருக்கும்போது அவர் கட்டாயமாய் நம்பும்படியாக

நேரிட்டது. ஆகையால் அவர் சிறையிலிருந்தபோது
நினைத்தவைகளை உமக்கு விளம்ப எனக்கு இடந்தரப்
பிரார்த்திக்கின்றேன்."

நப்—"மங்காத கீர்த்தியிலோங்கிய அந்த சக்கரவர்
த்தியினுடைய ஓர் சிறிய வார்த்தையின் மட்டிலும்
நான் கொண்டிருக்கின்ற பூஜிதை யுமக்குத் தெரிந்தே
யிருக்கின்றது" என்று பொனபார்த் என்றவன் பதி
லுரைத்தான்.

அப்போது பிரபு, "உம்முடைய சிறிய தகப்பனர்
சொன்னவற்றைக் கேளும், "இயேசுக்கிறிஸ்து நாதருக்
குப் பதிலாளியானவருக்குச் சங்கை புரியுங்கள். அர்ச்.
இராயப்பருடைய சிங்காதனத்தைத் தற்காக்கின்ற
சர்வேசுரனுடைய பழிக்குப் பழிவாங்குங் காமானது
உங்களை நசுக்கி நாசமாக்காதபடிக்கு அர்ச். பாப்புவை
அலட்டாமலுந் துன்பப்படுத்தாமலு மிருங்கள், என்று
கூவி, ஆ! உலகத்தில் அதிகாரம்பெற்றிருப்பவர்களுக்கு
நான் இச் சத்தியத்தைச் சொல்ல மெத்தவும் அபேட்சிக்
கின்றேன்" என்றார் அரசே! ஆகலால் அர்ச். எலினுதீவி
ல் எல்லோருக்கும் எச்சரிக்கையாக அவர் சொன்ன
வைகள் எப்பேர்க் கொத்தவைகளென யோசித்துப்பா
ரும். ஆகிலும் மன்னவனே அச்சிறந்தவருடைய சொற்
களை உமக்கு வெளியாக்கும்படி இன்று எனக்கு வாய்த்
த உரிமையைக் குறித்துச் சந்தோஷப்படுகிறேன்."

"நப்:—"சிறைச்சாலையிற் பட்ட கஷ்டங்களே மே
சந்தேகமற அவருடைய புத்தியைச் சபலமாக்கி விட்
டது" என்று நப்போலியன் கவின்றனன்.

பிரபு:—"நீர் இப்போது பேசியதற்கு விரோதமாக
உம்முடைய சிறிய தகப்பனர் "துன்ப துரிதங்களே

என் புத்தியை மென்மேலுந் தெளிவாக்கி விட்டன"
என்று செப்பி யிருக்கின்றார் அரசனே."

நப்:—"அவருக்குச் சம்பவித்த காரியங்களை முன்
னிட்டு அவர் பேசினவைகள் நியாயமாயிருந்தாலும் இரு
க்கக்கூடும். அப்படியானால் அநேக வருஷகாலமாய்த்
திருச்சபையையும் அர்ச் பாப்புவையுந் துன்பப்படுத்திக்
கொண்டுவந்த உருஷியாதேசத்தாரைப் பழிக்குப் பழி
வாங்கத் திருச்சபையை ஆதரித்துவருந் தேவ வல்லமை
என்ன செய்துவிட்டதோ? சொல்லும்.

பிரபு:—"இராஜேந்திரனே! நானிப்போது பேசப்
போகின்றவைகளுக்கு விடை கொடுத்தருளும். உருஷி
யா தேசத்தார் அர்ச். பாப்பானவரை ஊரைவிட்டுத்
துரத்திவிடவுமில்லை. அவரை இழுத்துப்போய்ச் சி
றைச்சாலையிலடைத்தது மில்லை. அல்லது அவருடைய
பகைஞர் கையில் அவரை ஒப்புக்கொடுத்து விட்ட
துமில்லை. மேலும் பரிவினைக்காரரும் மௌடீகமு
முள்ள உருஷியா தேசத்தாருக்கும் சத்தியவேத சம்பிர
தாயத்தால் தெளிந்த புத்தியும் நாகரீகமு முடைய பிரா
ன்சு தேசத்தாருக்கும் உண்டாயிருக்கிற வித்தியாசத்தி
யாசத்தை யோசித்துப் பாரும். இதுவுமல்லாமல் உருஷி
யா தேசத்தார் அர்ச்பாப்புவை திருச்சபையின் தலைவ
ராக விசுவசிப்பதில்லையே! திருச்சபையை ஆதரிக்கும்
படி அர்ச். பாப்பவர்களும் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்
வது மில்லையே! ஆனால் பிரான்சுதேசத்தார் விசுவாசத்
தில் வெகுவாய்ச் சிறந்தவர்களாயுஞ் சர்வேசுரனால் தெ
ரிந்துகொள்ளப் பட்டவர்களாயும் இருப்பது மன்றி,
மேலான உத்தரவாதத்தையுங் கொண்டவர்களா யிருக்
கின்றார்கள். சிறந்த கீர்த்தியிலோங்கிய உமது சிறிய

தகப்பனார் மாத்திரமல்லவே மேலே நான் எடுத்துக் காட்டியதுபோல அர்ச். பாப்புவைச் சங்கடப் படுத்தாமல் இருங்கள் என்று செப்பியிருப்பது; கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னிருந்த கீர்த்தி வகித்த வேறோர் அரசனும் அர்ச். பாப்பானவருடைய அரசுக்குந் திருச்சபைக்கும் நேரிடவிருந்த சத்ருத்வத்தைக் கண்டு கொண்டவனாய் இப்படியே மொழிந்திருக்கின்றான், இவனாரென்றால் மனிதரால் பெரிய ப்ரெதெரீக் என்று அழைக்கப்படும் புருஷியா தேசத்து இராசனாகும். இந்த பிரெதரீக் என்பவன் ஓர் வித்துவானெனவும் நீர் அறிந்திருக்கின்றீர். இவன் தான் செய்த பாடல்களில் தான் விரும்பிய வழிபாடுகளை விசேஷமாய்ப் பிற்காலத்துச் சந்ததியார் கைக்கொள்ளும்படியாக மிகவும் நேர்த்தியாகவே விவரித்திருக்கின்றான். இவனுடைய சாசனத்திலடங்கிய நற்புத்தி என்னும் பொக்கிஷமென்னவெனில்: வெகுவாய்த் துன்பப்பட்டவர்களாகிய, சேசுசபைக் குருசுவாமிகள் ஜோலிக்குப் போகாமலும், இதரமான குருப்பிரசாதிகளை அலட்டாமலும், அர்ச். பாப்புவின் அரசை நிலைகுலைக்காமலும், அதின் சமாதானத்தைக் கெடுக்காமலும் இருக்கக் கடவீர்களாக. இதைத் தவறி நடப்பீர்களேயாகில் உங்கள் காலமெல்லாம் நிர்ப்பாக்கியத்தையே அநுபவிக்க வேண்டிவரும்" என்று புத்தி புகட்டி யிருக்கிறான்" என்றான்.

இதைக்கேட்ட சக்ரவர்த்தி மகா மமதை கொண்டவனாகி "புருஷியா தேசத்து இராசனுடைய சாசனத்தை நாம் ஒருக்காலும் மதிப்பதேயில்லை இவ்வளவில் இந்தச்சங்கதியை நிறுத்தி விடுவதே உத்தமம்.

நீர் செய்த இவ் வுபகாரத்திற்காக நான் நன்றியறிந்த வந்தனம் புரிகின்றேன்" என்று சொல்ல.

பிரபு:— "நராதிபனே! சம்பவிக்கப்போகுங் கனத்த பொல்லாங்குகளைக் கண்டுணர்வதில் மோசம் போகாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்" என்று மிருந்த துணிகரத்தோடு உரைத்ததுமன்றி "நீர் கையொப்பம் வைக்க விருக்கின்ற உடன்படிக்கையானது: அர்ச். பாப்புவை அவருடைய பகைஞர் கையில் ஒப்புக் கொடுத்து விடவும், பிரான்சுதேசத்திற்கு புதிதான இன்னொரு நிர்ப்பாக்கியத்தை விளைவிக்கவுமிருக்கின்றது. பான்டெய்ன்புளு என்னும் இராஜமாளிகையில் 7-ம் பத்திநாதர் பேசியவைகளை அங்கீகரியாத உமது சிறிய தகப்பனார் தான் பலவீனப்பட்டுத் தாழ்த்தப்பட்ட காலத்தில் அவைகள் சரியென அங்கீகரித்ததை [illegible]மையென்று திட்டமாய்ச் சொல்லக் கூடியவனாயிருக்கிறேன். பிரான்சு தேசத்தார் அர்ச். இராயப்பருடைய சிங்காதனத்துக்கு விரோதமாய்ப் புரிந்த பாதகங்களுக்காக அந்நிய இராசாக்கள் அமோகமாய்ப் படையெடுத்து வந்து அவர்களைத் தண்டித்து விட்டார்கள். சர்வேசுரன் எக்காலத்தும் மாறாதவரா யிருப்பதினால் தற்போதும் அத்தகைய பாதகத்துக்காக அதேவித தண்டனை விதிப்பாரென்பது சத்தியம். பிரான்சு தேசத்தார் 9-ம் பத்திநாதரை முழுதுங் கைவிடுங்கால் அவருடைய

பகைஞர்களுக்கு அவர் ஒப்புவிக்கப் பட்டவராயும்
சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டவராயும் ஒருவேளை

சாவுக்கே இரையாய் போகவேண்டியவராயும் இருப்
பார். இவைகள் மகா இராஜ்யாகிய உம்முடைய சக்ரவ
ர்த்திப் பரிச்சேதம் நடவாது. ஆ! அப்போ [illegible]
என்ன செய்ய முடியும்?'' என்று பிரபு கூறி தலை [illegible]
யோசித்துக்கொண் டிருப்பதைப்பார்த்து ''நல்லது இ
ன்னு மென்ன?'' என்று சக்கரவர்த்தி வினவ, ''திரும்
பவும் ஓர் விசை அந்நிய இராச்சியத்தார் பிரான்சுதேச
த்தைச் சங்காரம் பண்ணுவார்கள். அப்போது ஐயோ!
உமது சிறிய தகப்பனுருக்கு நேர்ந்த கேடு மகா இராஜா
வாகிய உமக்கும் வரும்'' என்று பிரபு உரைத்தனன்.

நப்:—''பிரபுவே! உலகம் தற்போது இருக்கும்
ஸ்திதியை நீர் சரியாய் உணர்ந்துகொண்டதாக எனக்
குத் தோன்றவில்லை. தற்காலத்தில் ஐரோப்பா தேசத்
துக்கெல்லாம் பிரான்சுதேசமே தலைமையா யிருக்கின்
றதல்லவா?'' என்க,

பிரபு:...'' பூமண்டலாதிபதியே! இதற்கு மாற்ற
ம் வருமென்பதையும் நமக்குச் சம்பவிக்க இருக்குங்
காரியங்களுக் கெல்லாஞ் சர்வ வல்லப சர்வேசுரன் தா
மே ஏக மத்தியஸ்தராய் இருக்கின்றா ரென்பதையும்
மறந்துவிடாதேயும்.''

நப்:—'' போதும்! போதும்!! போய்வாரும், இன்
னமும் ஒருவிசை வந்தனம் புரிகின்றேன், போய்வா
ரும்'' என்றான்.

பிரபு:—''இராஜேந்திரனே! நான் உம்முடைய
கோபத்தை யதிகப்படுத்திய பொல்லாங்குக் குட்பட
வேண்டியவனாயினும், இன்னமு மோர்விசை உம்மைக்
கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பரிசுத்த தந்தையை அவ
ருடைய பகைஞர்கையில் ஒப்புக்கொடாதேயும். அதே
தெனிற் ''பூர்வகாலத்துத்தேவன் இன்னமுமிருக்கின்
றேன் [illegible] இராயப்பருடைய சிங்காதனத்தை பாது
[illegible] சர்வேசுரனுடைய பழிக்குப் பழிவாங்குங்
கரமான[illegible] உங்களை நசுக்கி நாசமாக்காதபடிக்கு
அர்ச். பா[illegible]புவை அலட்டாமலுந் துன்பப்படுத்தாமலு
மிருங்கள்'' என்று உம்முடைய [illegible] தகப்பனார் சொ
ன்னவைகளை ஞாபகத்தில் வைவு[illegible]மன்றாடி
ஞேன்.''

சக்[illegible]ரவர்த்தியா[illegible] இதைக் கேட்டவுடனே எ
ழுந்து நின்று, தனக்குண்டான கோபத்தைக் கைக்கா
[illegible]டையால் காண்பி[illegible] பிரபுவுக்குச் செலவுதந்[illegible]
ப்பிவிட்டவுடனே [illegible]நேரம் ஆழ்ந்த யோசனைக்குள்
மூழ்கினவனாகி பின்[illegible] இறகை மறுபடியுங் கைப்
பற்றி எதாப்பிரகாரம் [illegible]த் தொடங்கினான்.

குறிப்பு:— 1814௵ பெரிய நப்போலியன் தன் இராச்சியபார அதிகாரத்தை விட்டு நீக்கப்படவே 7-ம் பத்திநாதர் சிறையிலிருந்து விடுபட்டு உரோமாபுரி சேர்ந்து அங்கு 1823௵ ஆகஸ்டு௴ 20௳ பரலோக பிராப்தியானார். அவருக்குப் பின் 12-ம் சிங்கராயரும், 8-ம் பத்திநாதரும் 16-ம் கிரகோரியாரும் ஒருவர் மரணத்திற்குப்பின் ஒருவராக அர்ச். பாப்பு ஸ்தானத்திற்கு வந்தார்கள். 1846௵ ஜூன்௴ 16௳ 9-ம் பத்திநாதர் திருச்சபையை யாள நியமனமடைந்தார். அப்போது மூன்றும் நப்போலியன் திருச்சபையைக் காப்பாற்றுவதாக அவருக்குத் திடவாக்குக் கொடுத்திருந்தும் அதனை மறந்து 1864௵ செப்டம்பர்௴ 15௳ இத்தாலிய அரசனோடு செய்த உடன்படிக்கையால் திருச்சபையின் சுதந்தரமான இராச்சியங்களை யெல்லாம் அவன் வசமாக்கிவிட்டான். இதனால் அர்ச். பாப்புநாதர் கைதியைப் போல வத்திக்கான் மாளிகையில் இற்றைய வரைக்கும் திருச்சபையை அரசாண்டு வருகிறார்.

IV-ம் பாகம்.

மேற்சொல்லிய சம்பாஷணை நடந்த [illegible]-வருட காலத்திற்குப் பின்பு (1870) செடான் என்னும் மாகாணத்துக் கருகாமையி லிருந்த பெல்லெவூ மாளிகையில் பெர்னார்து என்னும் தன் சிநேகிதனான பிரபுவுடன் குசைப்பிரபு வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தனன். இச்சமயத்தில் நப்போலியன் ஜெர்மானிய இராச்சியத்தாருடன் போர்புரியலாயினான். அப்போது ஜெயந் தங்களுக்கே கைகூடி வருமென்னும் விஷயத்தில் பிராஞ்சுகாரரில் எவரும் ஐயப்படாதிருந்தும், ஜெயசீல நப்போலியனோ வென்றால் பயப்பிராந்தி கொண்டவனாகி தன் தலையை அசைக்க லுற்றானும்.

இச்சங்கதியைக் கேட்ட குசைப்பிரபு தன் நேசமுள்ள நண்பா! பிராஞ்சு தேசத்தாரும் அவர்களுடைய சக்கரவர்த்தியுங் கனமான தோஷத்திற் குள்ளாகி யிருக்கின்றார்கள். இந்தத் தோஷத்திற்காக அகத்தியமாய்த் தண்டனை யடைய வேண்டி யிருப்பதினால், ஜெயம் நமது பட்சமாகுமென்பது பரிச்சேதம் நம்ப இடமில்லை எனத் துயரத்தோடு பிரபு கூற,—

பெர்.—"எனது இஷ்டரே! நீர் சொல்வதின் தாற்பரியம் எனக்கு விளங்கவில்லை. நமது போர்ச்சேவகர்கள் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு யுத்தஞ்செய்ய எழும்பியிருக்கின்றார்கள். இன்னுஞ் சில வாரங்களுக்குள் இரயின் நதியைக் கடந்து புருசியருடைய பெர்லின் இராஜநகரில் தங்கள் ஜெயவிருதை நாட்ட எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்படியிருக்க, தோல்வியும் நிர்ப்பாக்கிய

ருமே நமக்கு நேரிடுமென்று நீர் முன்னதாக எச்சரிப்பது இதுவரையில் எங்கும் கேள்விப்படாத விஷயமாயிருக்கின்றது" என்று பெர்நர்து வினவினன்.

பிரபு:—"என தன்புள்ள பெர்நர்தே! இப்படியாய் நான் சொன்னதற்குப் பெருத்த காரணங்களுண்டு."

பெர்நர்து:-"ஆ! பாண்டெய்ன்புளூ என்னும் இராஜ மாளிகையில் 7-ம் பத்திநாசருக்கும் நப்போலியனுக்கும் நடந்தவிஷயங்கள் அக்காலத்துப் பரிசாரகனுயிருக்க உமதுள்ளத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்துவிட்ட சம்பாஷணையைத் தற்போது எடுத்துப் பேச வருகின்றீரோ வென்று புன்னகையோடு இஷ்டன் வினவ,—"

பிரபு:—"பெர்நர்தே! பூர்வகாலத்துத் தேவன் இன்னமு மிருக்கின்றனர். சர்வ வல்லவர் தம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையில் அணுவளவேனும் மாறுதலராயிருப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாகவே ஆர்ச். இராயப்பருடைய சிங்காதனத்திற்கு அதிசிரேஷ்ட பாதுகாவலாளியாக இருக்கின்ற தாம் துரோக சிந்தனை யுடையவனும் ஆர்ச். பாப்புவின் ஆளுகையை ஒடுக்குகிறவனுமாய் இருக்கின்ற பகைவனை சங்காரஞ் செய்து விடுவார்" என்று பிரபு மிகுந்த கிடாரிக்கத்துடன் மறுமொழி உரைத்தான்.

பெர்நர்து:—"அப்படியானால் இத்தகைய தண்டனை மூந்த மூந்த இத்தாலியா தேசத்தாருக்கும் அவர்கள் இராஜனுக்கு மல்லோ சம்பவிக்க வேண்டியிருக்கின்றது."

பிரபு:—"என் து நேசனே! இல்லை, இல்லை; இத்தாலியா தேசத்தார் பிரலாபத்துக்குரிய விதமாய் நாச

மடைவார்கள். அவர்களும் அவர்கள் இராஜனும் என்னத்தைத விளைத்தார்களோ அதையே யறுப்பார்கள். ஆகிலும் இத்தாலியாவில் நேரிட்டிருக்கும் இடையூறுகளுக்கும் ஆர்ச். இராயப்பருடைய சொத்துக்களைக் கொள்ளையாடினதற்கும் விக்டர் எம்மானுவேல் என்பவன் காரணகர்த்தனு யிராமல் பிரான்சு தேசத்திற்குச் சக்கரவர்த்தியாகிய லூயிஸ் நப்போலியன் தானே முதற் காரணகர்த்தனு யிருக்கின்றான்" என,

பெர்:—"தன் சிறிய தகப்பன் ஆர்ச். பாப்பானவருக்கு வருவித்த அவ்வளவு கனத்த கேடுகளை 3-ம் நப்போலியன் வருவிக்கவில்லை யென்று நன்பா என் புத்தியில் படுகின்றது. இன்னும் அவன் ஆர்ச். பாப்புவை ஆதரித்து வரவில்லையோ?" என்று கேட்டதற்கு,

பிரபு—"ஆதரித்து வந்தானு? மகா போக்கியன்தான். நீவிர்க்கு இப்படிக் காணப்பட்டதினால் நீர் மோசம் போனீர். எவ்வளவு பேதமை! 3-ம் நப்போலியனை இவன் தன் சிறிய தகப்பனைவிட ஆர்ச். பாப்புவின் அரசாட்சிக்கு அதிக விசேஷ கெடுதிகளைச் செய்திருக்கின்றானென்று திட்டமாய்ச் சொல்லக் கூடியவனு யிருக்கிறேன். சிறிய தகப்பனானவன் மிருகத்தைப்போல் ஆர்ச் பாப்புவின் மீது விழுந்து பலவந்தமாக அவரை இழுத்துக் கொண்டுபோய்ச் சிறையிலடைத்து வைத்தான். அவனுடைய தமையன் குமாரனாகிய இவனோவென்றால் வெகு வித்தியாசமாய் நடந்து மோசத்துக்குந் துரோகத்துக்குஞ் சூது மார்க்கத்துக்கும் இடந் தந்தான். இவனுடைய தந்திர உபாயமே பரிசுத்த தந்தையையும் அவருடைய

இராசாங்கத்தையுங் கொள்ளையாடி தூண்டிவிட்டது.
அதெப்படி யென்றால் :— அநேக வருஷங்களாக
துரைத்தனத்தாரின் பிரசித்தப் பத்திரிகைகள் அர்ச்.
பாப்பானவருக்கு லௌகீக அதிகாரம் பரிச்சேதஞ்
செல்லாதெனப் போதித்ததையும் எப்போதைக்கும்
நாம் மறவாதிருக்கும்படியான விதத்திற்கு அர்ச். பாப்
புவின் அரசாட்சிக்குட்பட்ட ஊர்களையெல்லாம் பிடுங்
கிக்கொண்டு ஒரு அரண்மனையையும் அதைச் சுற்றி
ஒருதோட்டத்தையும் மாத்திரம் அவருக்கு விட்டுவிடும்
படிச்செய்த பெருத்த அநியாயத்திற்குஞ் சக்கரவர்த்தி
யே காரண கர்த்தனாயிருந்தான். ஆதலால் இவன்
தன்னுடைய சேனையின் துணையால் இத்தாலியா நாட்
டிலுள்ள திருச்சபையின் பூமிகளை சத்துருக்கள் பற்
றிக்கொள்ள உபபலமாயிருக்கவில்லையோ? இத்தன்
மையாய் இத்தாலியா நாட்டை அபகரித்துக் கொண்
டதற்கு உட்கையாகவு முடந்தையாகவு மிருந்து அர்ச்.
பாப்புவின் ஊர்களை நாசப்படுத்திவிட்டவன் இவனல்
லோ! இப்பாதகங்களினால்தான் தேவ கோபத்தை
அவனுடைய தலையின் மீதும் பிரான்சு தேசத்தின் மீ
தும் வருவித்துக்கொண் டிருக்கிறான் என்பது உண்மை
யாமென்று துயரத்தோடு பிரபு விளம்பினான். அப்
போது:—

பெர்னார்து சில நிமிஷநேரஞ் சிந்தித்தவனாகி:
சற்றேறக்குறைய நீர் சொன்னவைகளெல்லாஞ் சரி
தான். என்க,

பிரபு:— ஆம் நப்போலியன் இத்தாலியா அரச
னோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு 9-ம் பத்தி
நாதரிடத்திலிருந்த தன் தளங்களை மறுபடியுஞ் அ

ழைத்துக்கொள்ள இடந் தந்தது முதல், அவன் அதிர்ஷ்
டவசம் பிரத்தியட்சமாய்க் குறைந்துபோனதை எவர்
தான் அறியார்கள்? நேசனே! அவ்வுடன்படிக்கையிற்
கையொப்பம் வைக்க வேண்டாமென்று நான் எவ்வள
வாய் வற்புறுத்தியும், மன்றாடியுஞ், சக்ரவர்த்தி கேட்
காமற் போனது மன்றித் திருச்சபைக்குப் பாதுகாவ
லாளியாக விருக்கும் சிரஞ்சீவியரான தெய்வமே, இது
விஷயத்திற் துணையாக நின்று இவனுக்கு விரோத
மாய் போராடுவா ரென்பதையும் நம்பாமற் போனான்.
ஆகையால், இவன் அதிசீக்கிரத்தில் பூர்வகாலத்துத்
தேவன் இன்னமும் இருக்கின்றாரென்பதையும், அவர்
தம்முடைய திருச்சபைக்கு அவமானம் செய்வோர்
மீது, தம்முடைய வல்லபத்தையுங் கோபாக்கினையை
யுங் காட்டுவதில் பின்வாங்கமாட்டா ரென்பதையும்
நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வான்" என்று பிரபு உரைத்
தனன்.

பெர்:— "நண்பரே! நப்போலியன் இதுவிஷயத்
தில் குற்றவாளியாயினும் இவ்வரசனுடைய குற்றத்தி
ற்காக நீதி நிறைந்த சர்வேசுரன் பிரான்சு தேசத்தார்
எல்லோரையுந் தண்டித்து விடுவாரோ?"

பிரபு:— "அரசனெப்படியோ அப்படியே குடி
கள் என்பதுபோல் ஒரு சத்தியவேத அரசனுக்கொ
ப்பச் செங்கோல் செலுத்தும்படிச் சக்கரவர்த்தியை
உடன்படுத்தப் பிரான்சு தேசத்தாரால் கூடுமாயிருந்
தது. அப்படிச் செய்திருப்பார்களேயாகில் அவர்க
ளில் கலக கட்சியார் எழும்பி வேதத்துக்கு விரோத
மாய் வியர்த்தமான ஆட்சேபனைகள், சட்டங்கள் செய்
யத் துணிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இந்த மன்

றும் நப்போலியன் பயங்கரமான அவிசுவாசத்துக்கும் சன்மார்க்க வழுவுதலுக்கும் அநுகூலமாயிருந்ததுமன்றி, இங்கு நடந்த பெருத்த தேச கலகத்துக்கு முந்தி ஜனங்கள் கெட்டு நாச மடையும்படி நடந்துகொண்ட ஞானிகளைப்போலவே அவபக்திக்குரியதும் தீங்குள்ளதுமான விஷயங்களைப் பிரசித்தப் பத்திரிகையில் பேசவும் இடந் தந்தான். இன்னும் தன் வேத கடமைகளைப் பயிரங்கமா யநுசரிக்கும் உத்தமமான உத்தியோகஸ்தனையும் ஆதரித்துச் சன்மானித்துச் சம்பளத்தி லுயர்த்தப் படாதென்று உண்டாக்கப்பட்ட நிபந்தனையை அவன் ஆமோதித்துவிட்டதால், தன் இராணுவத்தாருக்குள் நாஸ்திகமென்றும்——அஞ்ஞான கோட்பாடான விஷத்தைப் பரவச் செய்துவிட்டான். அதனால் கொஞ்ச நாளைக்குள் பிரான்சு தேசத்தாரிடத்தில் விளங்கிய விசுவாசமுஞ் சன்மார்க்கமுங் கெட இவன்தான் முதல் காரண கர்த்தன். இது திருச்சபையை இங்கிசைப் படுத்துங் காரியமல்லவோ? பிரான்சு தேசம் வெகுவாகக் கெட்டுப்போய் ஆண்டவருடைய வழியைவிட்டு நீங்கி இருக்கிறது. இக்காரணங்களை முன்னிட்டே அது தண்டனைக்குள்ளாகுமென்று சொல்லவேண்டியதா யிருக்கிறது.”

பெர்னர்து:——“எனது பிரியமுள்ள சிநேகிதனே! உம்முடைய மூன்று குமாரர் படையில் இருப்பதினாலே நீர் பிரதிகூலமாய் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் உம்மையே மனக்கிலேசத்துக் குள்ளாக்கிவிடுமே. ஆகையால் தைரியமாயிரும். நம்முடைய போர்ச் சேவகருடைய பராக்கிரமத்தின் மட்டிலும், சேனாதிபதிகளின் சாமர்த்தியத்தின் புத்திக் கூர்மையின் மட்டிலுங் கொஞ்சம் நம்பிக்கை வையும்.”

பிரபு:——“தேவாதி தேவன் தண்டிக்க எழும்புங்கால் மனிதருடைய பராக்கிரமத்தினாலேயுஞ் சாமர்த்தியத்தினாலேயும் ஆவதென்ன? ஒன்றுமில்லையே. ஜெர்மானியர் தங்கள் சிறு பிள்ளைகளை பாளையத்திற்கு அனுப்பினபோதிலும் நாம் தோல்வி யடைவது தவறாது. ஆகவே, அப்பாளையத்தை தடுப்பவர் எவர்? புன்சிரிப்பா கொள்ளுகின்றீர்! சற்றே பொறும்!! நான் வாக்கியத்தின் உண்மையைச் சீக்கிரத்தில் அறிவீர்” என்று பிரபு துயரத்தோ டுரைத்தான். அவன் சொன்னவைக ளெல்லாம் சம்பூரணமாக சீக்கிரத்தில் நிறைவேறலாயின. ஜெய பிரதாப சீலரான ஜெர்மானியர், விசம்பர்க், ஓர்த்து, சார்புருக் என்னும் பட்டணங்களை அதிசீக்கிரத்தில் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு அதற்குப்பின் மெட்ஸ் என்னும் பட்டணத்தை அதமாக்கி வெள்ளம்போல பாளைய மெழுப்பி செதான் என்னும் மாகாணத்தையுஞ் சுற்றி வளைந்துகொண்டு நடுநடுக்கத்துக்குரிய யுத்தஞ் செய்தமையால் பிரபுவும் பெர்னர்தும் நிவசித்து வந்த பெல்லெவூ மாளிகை அஸ்திவாரத்தோடு குலுங்கியது. அப்போது பெர்னர்து வெகுவாய் ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் பிரபு வெகு துயரமுற்றுப் பணிதலோடு சர்வேசுரனுடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவதென்றும், “ஆண்டவர் என் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி என் தேசத்தை மறுபடியும் ஆதரித்து அதற்கு புதிய ஜீவியத்தை கொடுக்கக் கடவாராக” என்றும் பய பக்தியோடு பிரார்த்தித்து வந்தான்.

இத்தன்மையா யிவர்க ளிருவரும் கஸ்தி துக்கத்தில் அமிழ்ந்தி யிருக்கையில், தன் மாளிகையில் சக்

கரவர்த்தியாகிய நெப்போலியனும் புருசியா தேசத்து அரசனும் வந்து சந்திக்கப் போகிறார்கள் என பெர்னார்து செப்டெம்பர் மாசம் இரண்டாந்தேதி காலையில் அறிந்துகொண்டவனாகித் திடுக்கிட்டிருக்க: "இராஜமானிய இராஜ பூஜிதரான சக்ரவர்த்தியவர்கள் சுமார் பத்து மணிக்கு இங்கு வருவார்" என்று ஓர் உத்தியோகஸ்தன் காகிதம் கொண்டுவந்து கொடுத்துச் சொல்லிவிட்டு சுருக்கில் மறைந்து போய்விட்டான்.

அப்போது மாளிகையின் எசமானனான பெர்னார்து பிரபு அறைக்குள் ஓடிவந்து மிகுந்த பிரலாபத்தோடு "நேசனே! சக்ரவர்த்தி இங்கு வருவாராம். புருசியா தேசத்து அரசனைக் கண்டு சந்திக்கப் போகிறாராம். இந்த இரண்டு மகுடாதிபதிகளை என் மாளிகையில் அங்கீகரித்துக் கொள்வதற்கு நான் யாதொரு ஆயத்தமுஞ் செய்யவில்லையே! என்னிடத்திலிருந்த பண்டபதார்த்தங்களையெல்லாம் இராணுவத்தார் எடுத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்களே. என்னிடத்திலிருந்த சாம்பயின் என்னும் இனிய திராட்சப்பழ இரச புட்டிகளெல்லாம் வெறுமையாகிவிட்டனவே. எனது சினேகிதனாகிய நேசனே! நான் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைக்கின்றேனே. எனக்கு உதவியாயிருந்து நான் செய்யவேண்டியதின்னதென்று எனக்குக் கற்பியும்" என்று கலக்கத்தோடு மொழிந்தான்.

அப்பொழுது ஆழ்ந்த ஆலோசனையில் மூழ்கியிருந்த பிரபுவின் முகவிலாசத்தில் பிரத்தியட்சமாக அரிக்கையின் ...கள் விளங்கினதேயன்றி அதிசய

த்துக்குரிய தோன்றும் விளங்கினதில்லை. ஆதலால் மகா சாந்தத்தோடு—

பிரபு:—"எனது அன்புள்ள பெர்னார்தவே! யாருக்காக இவ்வித முஸ்திப்புக்களை செய்யப் போகின்றீர்? சக்கரவர்த்திக்கோ, தோல்வியடைந்துஞ் சிறைப்பட்டுமிருக்கும் இந்த வேளையிற் சக்கரவர்த்திக்கு வேண்டிய தொன்றுமில்லை" யெனவே,

பெர்னார்து அப்படியே அசந்துபோய் நாற்காலியின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டு: "ஆ! என் தெய்வமே! இங்கே என் வீட்டிற்குள்ளேயோ இந்நிர்ப்பாக்கியம் சம்பவிக்கவேண்டும்! இங்கேயோ பிரான்சு தேசத்து சக்கரவர்த்தி தன்னை வெற்றிக்கொண்டு மமதையடைந்திருப்பவனிடத்தில் தன் வீரவாளைக் கையளித்துவிடப் போகிறான்? இது எவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியம்! எவ்வளவு அவமானம்!" என்று சொல்லிக் கூவித் தன் கைகளினால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டழ ஆரம்பித்தான்.

பிரபு:—"அன்புள்ள பெர்னார்தே! தைரியமாயிரும். இது தவறாமல் நடக்கவேண்டிய காரியந்தானே. இன்னமு மிகுந்த பிரலாபத்துக்குரிய காரியங்களையும் கண்ணாரக் காண்போம். இவைகள் தேவாதி தேவனால் இடப்பட்ட ஆக்கினையேயன்றி வேறல்ல" என்றான்.

அப்போதுடனே பளபளவென மின்னுங் குதிரை வீரர் மெய்க்காவலரோடு இரதமொன்று மாளிகையின் வாயிலில் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து நெப்போலியன் தன் சேனாதிபதியின் புஜத்தின்மீது ஊன்

றிக்கொண்டு இரத்தத்தை விட்டிறங்கினான். அவன் பிரான்சு தேசத்தின் தளகர்த்தனுக் கொப்ப ஆயுத வுடைகளை யணிந்து மிருந்த சஞ்சலத்தை யனுபவிப்பவனாகத் தோன்றினதுமன்றி வெகுவாய்த் திகிலடைந்தும் திடுக்கென தலைமயிர் வெளுத்துக் கிழவனைப் போல் மெலிவுற்று மிருந்தான். மாளிகையின் எசமான் அவனை வணங்கிச் சில உபசாரணை வார்த்தைகளை மொழிய, பதிலுக்கு நப்போலியன் தலைகுனிந்து வணக்கஞ் செய்யமுதலாய் சக்தியற்றவனாகி தனக்குண்டாகிய சரீர பலயீனத்தோடும் மனநோக்காட்டோடும் மெத்தைப்படிகளேறித் தனக்குச் சித்தஞ்செய்யப்பட்டிருந்த அறையை நோக்கிச் செல்லும்போது திடீரென நின்றவனாகி சற்று தூரத்திலெதிரிலிருந்து வணங்கி நிற்கும் வெட்டையனான ஒருவனைக் கண்டு: "இமேட்டிரல் பிரபுவே! மெய்யாகவே நீர்தானோ இங்கு நிற்கிறது?" என வியப்போடு சக்கரவர்த்தி வினவினதற்கு "ஆம் மன்னவனே நானே!" என்றான்.

அப்போது: "என் சிறிய தகப்பனாரோடே நீரும் வனந்திர சிறைக்கூடத்திலிருந்தீரல்லவா?" எனப் பேசத் தொடங்கிச் சங்கதியை முடிக்குமுன்னமே துக்கம் மேலிட்டு வந்தமையால் சக்கரவர்த்தி தன் கையால் முகத்தை மூடிக் கண்ணீர் சிந்தலானான்.

அப்போது பிரபு:—"ஆ! மன்னவனே! சிரஞ்சீவியா யிருக்கின்ற சர்வேசுரனுடைய கரங்களிற் சிக்கிக் கொண்டது மகா அகோரமாமே! வேதாகமத்திற் சொல்லிய வார்த்தைகளின் உண்மையை நான் நினைக்கும்போது நடுநடுங்குகின்றேன்" என்று பிரபு மாறுத்தரங் கூறினான்.

நப்:—"பிரபுவே! இதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. நீர் இப்படிச் சொல்வதற்கு நியாயமுண்டு. அதேதெனில்: நான் பூரண பராக்கிரமத்தைக் கொண்டு துலங்கும்போது உம்முடைய மனதிலிருந்த மேலான சத்தியங்களை யெல்லாம் ஒளியாமல் தைரியத்தோடு சொன்னீர். அவைகளிப்போது உண்மையும் மறுக்கப்படாதவைகளுமா யிருக்கின்றன; அர்ச். பாப்பானவருக்காக நீர் பரிந்துபேசினதை நான் அப்போது அங்கீகரித்திருப்பேனேயாகில் இப்போதிங்கு வர நேரிடமாட்டாதே. "அர்ச். இராயப்பருடைய சிங்காதனத்தைத் தற்காக்கின்ற சர்வேசுரனின் பழிக்குப் பழிவாங்குங் கரமானது உங்களை நசுக்கி நாசமாக்காதபடிக்கு அர்ச். பாப்புவை யலட்டாமலுந் துன்பப்படுத்தாமலுமிருங்கள்" என்று எச்சரிக்கையாய் என் சிறிய தகப்பனார் சொன்னவைகள் இன்று நிறைவேறிற்று. இன்று எனக்கு நேரிட்ட அவதியும் இச்சத்தியத்திற்குப் பலத்த அத்தாட்சியா யிருக்கின்றது" எனச்செப்பிய பின் சற்றுநேர மிப்படியே மலைத்தவனைப்போல நின்று தன்னை வெற்றிகொண்டவனைக் காணவேண்டி யிருக்குஞ் சூராமண்டபத்தின் வாசலில் நுழைந்து மறைந்துவிட்டான்.

சக்கரவர்த்தியின் குதிரைவீரர் இந்த அரண்மனையைச் சுற்றிலுங் கஸ்திக்குரிய விதமாய்ச் சிறு சிறு கும்பலாக அங்கங்கு நின்று கொண்டிருந்தார்கள். நப்போலியனோவென்றால் உண்மையாகவே மனோ துக்கசாகரத்தி லமிழ்ந்தினவனாகிச் சன்னல்வழியாக அடிக்கடி யெட்டிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

வெஜாசிலனாகிய புருசியா தேசத்து இராஜன் வருவதற்குத் தாமதஞ் செய்த படியால் நப்போலியனுக்கு நாலுமணி நேரமானது நித்தியமாக மாறிப்போயிற்று. இப்படியாயிருக்க கடைசியாய் பத்திடானம் இரண்டு மணிக்கு மாவுத்தர் குதிரைகளை வேகமாய் நடத்தி அவ்விடத்திய தோட்டத்தை வளைந்து கொள்ளவே சற்று தூரத்தில் ஜெயம்பரிகையின் முழக்கமும் கட்டியக்கூறும் ஓசையும் காதுகள் செவிடு படும்படி ஆகாயத்தில் எழும்ப ஜெயங்கொண்ட இராயன் மாட்சிமை தங்கிய தன் மந்திரி பிரதானி, படைத்தலைவர், இராச பிரபுக்கள், முதலானோர் புடைசூழ வந்திறங்கின மாத்திரத்தில் நப்போலியன் தன் விடுதியை விட்டு வாசலண்டை வந்து அரசனைச் சந்தித்து ஒருவருக்கொருவர் மௌனமாகக் கைகுலுக்கினார்கள். அப்போது அங்கு சூழ்ந்திருந்த ஜனங்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் சற்றொன்றிலும் பேசாமல் மகா மௌனமாய் அங்கு நடந்த விசேஷங்களையுணர்ந்துக் கொண்டவர்களானார்கள். வன்னெஞ்சனாகிய பிஸ்மார்க் என்னும் மந்திரியின் முகவிலாசத்தில் முதலாய்க் கொஞ்சம் பிரமிப்புக்குரிய அடையாளம் கிஞ்சித்துத் தோன்றியது. ச

ஐரோப்பா தேசத்தையெல்லாம் ஆண்டவனும் மானிடர் நடந்துகொள்ள வேண்டியது எவ்வண்ணமெனத் தன் சித்தத்தின்படி நடத்தினவனுமான மனிதன் இதோ அற்செயலாய்த் தோல்வியடைந்து சிறைபடுவதற்குப் பாத்திரமாய் விட்டான். கெடுநேரம் மன்னர்களிருவரும் சம்பாஷித்தபின்னர் சபாமண்டபத்தைவிட்டு உல்லியம் என்னும் புருசிய அரசன் மிகுந்த மனவருத்தத்தோடு புறப்பட்டுவிடவே சிறைக்காரா

ய் விட்ட சக்கரவர்த்தியானவன் மெத்தைப் படிவரையில் சென்று வழிகூட்டி அனுப்பி விட்டு அவ்விடத்திற்றானே தன் கையின்மீது தன் சிரசைச் சாய்த்துக் கொண்டு நின்றுவிட்டான். பின்பு உடனே உல்லியம் அரசன் தன் குதிரையின்மீது ஏறினமாத்திரத்தில் சிறைப்பட்டவனாகிய நப்போலியன் அவனைப் பின்சென்றே போனான்.

இப்படியாய்ச் சமாதானம் நிறைவேறின வுடனே சண்டையில் பிடிபட்ட பிரான்சுக்காரர் ஜெர்மானிய நாட்டுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்கள்.

V-ம் பாகம்.

இத்துக்க சம்பவம் நடந்தேறிய பின்பு பரீஸ் நகரத்திற்குச் சில மைல் தூரத்திலிருந்த தன் கிராமத்தில் சூசைப் பிரபு வசித்திருந்தான். இது நிற்க எப்பக்கத்திலும் முன் சிறப்புற்றிருந்த அப்பிராந்தியம் பாழடைந்திருந்தது. அகண்ட செல்வத்தி லோங்கிய பரீஸ் நகரவாசிகளுடைய அலங்கிர்த மாட மாளிகைகள் விசேஷித்த பிரளாயத்திற்குரிய விதத்திற்கு நிலைகுலைந்திருந்தன. இவ்வாசஸ்தலங்கள் முன்பு சிற்றின்பசுகம், இடம்பாச்சாரித்தனம், வீண் வேடிக்கை, முதலிய சகலவித அயோக்கிய காரியங்களை விளைவிக்கும் அரணான கொங்குநாட்டு கோட்டைக் கொப்பா யிருந்தன. மதி மயக்கும் இவ்விசித்திர மாட மாளிகைகளெல்லாம் சத்தியவேத புண்ணிய நடவடி முறைமைகள் பரிஷ்காரமாய் நிந்திக்கவுந் தூஷணிக்கவும் படுவதற்குத் தகுந்த ஸ்தானமாகி போனமையால், சர்வேசுரனுடைய நீதி கோபாக்கினையின் பிரகாரம் ஊர் கலகத்தின் கொடூர யுத்தத்தின்போது நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. இப்போது அந்த துன்மார்க்கருடைய சந்தோஷங்களும் [illegible] சுகங்களும் அவர்களைவிட்டு மாயமாய்ப் போய்விட குடிகள் [illegible]யிட்டகன்றோடியிருந்து வறுமை சிறுமையோடு அந்நியரிடஞ் சஞ்சரிக்கவும், அல்லது பரீஸ் நகரத்திற்றனே பசியால் மெலிந்து மாண்டு போகவும் போசனப்பிரியர்களான இவர்களி லநேகர் நாய், பூனை, எலிகளைப் பிடித்துப் பட்சிக்கவுந் தொடங்கினார்கள். இந்தப் பயங்கரமான

விஷயங்களை யெல்லாம் கண்ணாரக்கண்ட சூசைப் பிரபுவானவன் சர்வேசுரனுடைய வல்லமை எத்தன்மையதென உணர்ந்து கொண்டவனாய் "ஆ! ஆண்டவர் தன் வாக்கின்மட்டில் எவ்வளவு பிரமாணிக்கமுள்ளவரா யிருக்கின்றார். நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பனை பூலோகமோட்சமென்னுஞ் சிங்கார வனத்தினின்று விலக்கியோட்டினவரும், அவர்களுடைய பாவங்களினிமித்தம் பூமியைச் சபித்தவரும், சலப்பிரளயத்தில் அக்கிரமிகளாகிய மானிடரை மூழ்கடித்தவரும், தமது ஒரே யோர் வாக்கினாலே இராச்சியங்களைச் சங்காரஞ் செய்தவருமான தேவனானவர் தாம் இன்னமுஞ் சிரஞ்சீவியா யிருக்கின்றாரென்பதைப் பிரான்சுதேசத்தாருக்கு இவ்வண்ணம் ஞாபகப் படுத்தலானாரோ! ஆ! நிர்ப்பாக்கியத்தி லமிழ்ந்திய பிரான்சு தேசமே! இப்போதென்கிலுஞ் சர்வேசுரனுடைய வல்லமை இன்னதென்று உணர்ந்து அவரிடந் திரும்பக் கடவாயாக" வென கஸ்தியோடு மொழிவார்.

இக்கஸ்தியுடன் இப்பிரபு நிஷ்டூரமான துன்பத்துக்குள்ளானவரானார். இரணக்களத்திற்குப் போயிருந்த தனது மூன்று புத்திரர்களில் ஒருவன்மாத்திரம் வீடு வந்து சேர்ந்தமையாலும், தன் தேசத்திற்கு நேரிட்ட நிர்ப்பாக்கியங்களை யோசித்து வெகுவாய்த் துக்கித்தமையாலும், பிரதிதினமும் பிரான்சு பிரசித்தப் பத்திரிகைகளில் ஜெர்மானிய போர்ச்சேவகர் புரிந்த சித்திரவதைகளை இவர் வாசித்தறிந்ததாலும் புருசியர் பேரில் இவருக்குண்டாகிய மனத்தாங்கல் சற்றேறக்குறைய இவருடைய துக்கத்திற்குச் சமானமா யிருந்தது.

இன்னும் புருஷியர் சண்டாளத்தனம் புரிகின்றார்களென்றும் ஊரைக்கொளுத்தி நாசஞ்செய்து வருகின்றார்களென்றும், மனச்சாட்சியற்ற கிராதகர்களைப் போல் பெரியோர் சிறியோர் ஆண் பெண்ணென்றெண்ணாமல் சித்திரவதைகளைப் புரிந்து வருகின்றார்களென்றும் அந்தப் பத்திரிகைகளிலே இடைவிடாமற் படித்துவந்ததால் துக்கசாகரத்திலமிழ்ந்தி யிருந்த வெறுப்புற்றுத் தனது வாழ்நாளைக் கழித்து நாளுக்கு நாள் அஜுவரியயான சம்பாஷணைகளுக்கு இடங்கொடாமலும் புன்சிரிப்பின் அடையாளமுதலாய் இவருடைய முகத்தில் விளங்காமலு மிருந்தது.

இப்படியா யிருக்கத் தற்செயலாய் இவருடைய சஞ்சலம் முழுமையும் மாறுவதற்கு ஓர்நாள் இடமுண்டாயிற்று. அஃதென்னவெனில், ஜெர்மானிய தேசத்திலிருந்துவந்த பத்திரிகைகளில் அடங்கிய விசேஷ சங்கதிகளே. அவைகளில் பிரதானமாக....அர்ச். பாப்பானவருடைய தவறு வரத்தைச் சில நூதன கட்சிக்காரர் எதிர்க்க வாரம்பித்திருக்கிறார்களென்று இவர் வாசித்தது மன்றி, ஆல்சேஸ்,-லோரேன் என்னும் மாகாணங்களிற் பிரசித்தமாகிவந்த சத்திய வேத பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்டனவென்றும்; சத்தியவேத அபிவிர்த்திக்கு எப்பக்கத்திலும் அபாயம் நேரிட்டதென்றுங் கேள்விப்பட்டார். இன்னும் இவ்வித சங்கதி இவர் கேள்விப் படும்போதெல்லாம் சந்தோஷத்துடன் அவைகளுக்குச் செவி கொடுப்பார். ஜெர்மானிய உத்தியோகஸ்தர் அடிக்கடி யுல்லாசங் கொண்டாடும்படியாக வந்து கூடும் திவோலி என்னுமிடத்திற்

குத் தம்முடன் தம் குமாரனையும் வரும்படியாய் ஓர்நாள் கேட்டுக்கொண்டார்.

அப்பொழுது குமாரன் வியப்புற்று:—“என் பிதாவே! திவோலி யென்னுமிடத்திற்கா என்னை வரச் சொல்லுகின்றீர்? பிரதிதினமும் சாயரட்சை வேளையில் ஜெர்மானியர் அங்குவந்து கூடுவதை மறந்துவிட்டீரோ?” என,

பிரபு:—நான் மறக்கவில்லை. இன்றையத்தினந்தான் நான் அங்குபோக மனதாயிருக்கின்றேன். அதேதெனில்: நான் ஒரு விசேஷ சங்கதியைக்குறித்துச் சில காரியங்களை யறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விடை சொல்ல, இருவருங் கூடிக்கொண்டு அவ்விடத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்போது அந்தத்தோட்டத்திற் சில ஜெர்மானிய உத்தியோகஸ்தர் ஓர் மேஜையைச் சுற்றி யுட்கார்ந்து ஊக்கத்தைத் தரும்படியான விதத்திற்குச் சம்பாஷணை செய்துகொண்டு வருவதைக்கண்டு இவர்களும் அங்குபோய் உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது பெருமானுகிய பிரபு மிகுந்த விவேகத்துடன் சத்திய திருச்சபையைத் தம் போதிய ஜெர்மானிய துரைத்தனத்தார் எவ்விதமாய் நடத்த விருக்கின்றார்களென்று அறிந்துகொள்ள வபேட்சித்தவராகி அச்சங்கதியில் மெள்ள மெள்ள அவர்களோடு கலந்து சம்பாஷிக்கலானார்.

“இராஜ செங்கோலுக் கடங்கிய வேதமொன்றை யேற்படுத்த துரைத்தனத்தார் எண்ணங் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதனால் கேடுதரும் உரோமான் மார்க்கத்துக்கு முடிவு உண்டாக இதுவே யேற்றகாலம்”

என்று புது கட்சிக்காரரைச் சேர்ந்த ஒரு கர்னல் உரைக்க: "நீர் சொல்வதே சரி. உரோமான் மார்க்கம் எந்நாளிலும் ஜெர்மானிய தேசத்துக்குக் கேடாயிருந்தது சரிதான். பதினோராம் பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளிற் பேராசைக்காரராகிய பாப்புகள் ஜெர்மானிய சக்கரவர்த்திகளோடு நிரந்தரமும் போர்செய்து வந்தார்கள். இந்தப் புதிய அரசாட்சியில் ஜெர்மானிய நாட்டுக்கும் உரோமாபுரிக்கும் நேரிட்டிருக்கும் வெளியரங்கமான சத்துருத்வத்தைக் கொண்டு இவைகளுக்கெல்லா முடிவு உண்டாகும்" என்று வேறொரு மேஜர் சொல்ல,—

பிரபு:—இப்போர்க்கொத்த சத்ருத்வம் எவ்வாறு எளிதில் உண்டாகக்கூடும்? ஜெர்மானிய தேசத்தில் அனேகங்கோடி சத்திய வேதாநுசாரிகளிருக்கின்றார்களே, அவர்கள் திருச்சபையின் தலைவரை விட்டுப் பிரிந்து விடுவதற்குத் தங்களுக்குத் தாங்களே இடங்கொடுத்துக் கொள்வார்களோ? என வியந்த மனக்கிலேசத்துடன் கேட்டார்.

"ஐயோ! சத்திய வேதாநுசாரிகள் இதற்குக் கட்டாயமாய்ச் சம்மதிக்க வேண்டும். பலாட்டியம் பொருந்திய ஓர் துரைத்தனத்தார் எதையுஞ் செய்யக்கூடும். ஆகையால் ஜெர்மானிய தேசத்து மேலான துரைத்தனத்தார் புதிய அரசாட்சிக்கு இசைந்த வேதமொன்றை யேற்படுத்துவதற்குப் போதுமான தன்மையையும் பலத்தையுங் கொண்டிருக்கின்றார்கள்" என்று கர்னல் சங்க்ஷேபமாக வுரைத்தான். இன்னும் மந்திரியாகிய பிஸ்மார்க்கு கொண்டிருக்கும் உபாயமானது

லேசானதாயிராமல் பூரண விவேக சூட்சம ஆலோசனைக்குரியதா யிருக்கின்றது.

பிரபு.—ஆயிரத் தெண்ணூறு வருஷ காலமாய் மகாபுஜ பலாக்கிரமம் பொருந்திய இராஜாதி இராஜர்கள் சத்தியத் திருச்சபையை வெகுவாய் எதிர்த்தும் அதை வெல்லக்கூடாமற் போனார்கள். அப்படியிருக்க பிஸ்மார்க்கு மந்திரி திருச்சபையின் பேரில் சண்டைக்கெழும்பி அதனால் இராஜரீக நலத்தைக் கெடுத்தவனென்கிற பழியைத் தன் தலைமீது சுமத்திக்கொள்ளத் துடங்கொடான்" என்று பிரபு புன் சிரிப்புடன் விளம்ப அப்போது கூடவிருந்த உத்தியோகஸ்த ரெல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

பின்பு அவர்களி லொருவன் "இவ்வரசாட்சி மந்திரியினுடைய தாற்பரிய மின்னதென்று நானறியேன்" என, மற்றொருவன் "இப்போதே யிந்த இராச்சியத்தில் ஆங்காங்கு வேதகலாபனை நேரிட்டிருக்கின்றது. ஜெர்மானிய துரைத்தனத்தார் பயிரங்கமாகத் தங்கள் உத்தியோக அதிகாரத்தைப் பாராட்டிச் சத்தியவேத மேற்றிராணிமார்களால் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்ட வேத விரோதிகளுக்குக் கைகொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். பாப்புவின் தவறா வரத்தை மறுதலிக்கின்றவர்களாயுந் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கும் அந்த விரோதிகள் மேற்றிராணிமார்களினுடையவும் பாப்புவினுடையவுஞ் சொல்லைக் கேட்கவேண்டாமென்பதாய் சிறுவர்களுக்கு கற்பித்து வருகின்றார்கள். இவைகளைப் பார்க்குமளவில் லேசான சண்டையல்லவே, மகாபயங்

கரமான சண்டைக்கே இடமாயிருப்பதாய்க் காணப்படுகின்றது" எனப் பேசினன்.

பிரபு:—"நீர் சொல்வதின்படியே யிருந்தால் அதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை" என்று பிரபு சந்தோஷத்துடன் வசனித்ததுமன்றி "ஆகிலும் நீர் சொல்வதுமெய்யோ ?" வென்று கேட்க.

"ஜெர்மானிய பிரசித்தப் பத்திரிகைகள் யாவும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து ஒரேவிதமாய்ப் பேசிவருவதினால் நீர் எவ்வளவுக்குஞ் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை" என்று கர்னல் மாறுத்தரந் தந்தான். அப்போது மேஜர் ஓர் பத்திரிகையை யிவர் கையிற்றந்து இதோ இதை வாசித்துப் பாருங்கள் என, பிரபுவின் கண்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஜொலித்தன.

ஜெர்மானிய நாட்டின் சிலவிடங்களில் தற்போது வேத சண்டை யாரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதின் முடிவு எப்படியாகுமோ தெரியவில்லை யென்று மேஜர் கேட்க, ஜெர்மானிய வேதம் உரோமான் வேதத்தை யொடுக்கி ஜெயத்தைக் கைக்கொள்ளு மென்பதாய்க் கர்னல் மறுமொழி கொடுத்து பாப்புவின் அதிகாரம் ஜெர்மானிய விராச்சியத்திற் செல்லாமற் போகும்; அதாவது: அழிந்துபோகும். உருசியா தேசத்தில் செஜார் என்னும் இராயன் இராஜரீக விஷயத்திலும் வேத விஷயத்திலுந் தலைமையா யிருப்பதுபோல நமது கைஜர் சக்கரவர்த்தியும் இன்னும் ஆறு வருடங்களுக்கு அப்படியே ஜெர்மானிய நாட்டுக்குத் தலைமையாவார். அப்போது பிடிவாதக்காரரும் மலைகளுக் கப்புறத்திற் சஞ்சரிப்போருந் தூரத்துண்டும் நிர்மூலப்படுத்தப் படும்

போவார்கள். ஒன்றில் மெய்மார்க்கத்திற்குத் திரும்ப வேண்டியவர்களாவார்கள். ஜெர்மானிய தேசத்துக்கெல்லாம் பொதுவான ஓர் வேதம் துரைத்தனத்தாரால் உண்டாக்கப்படும். அது ஆத்துமத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களை யெல்லாந் திருப்திகரமாய் நடத்திவரும். ஆனால் ஆத்துமத்திற்கு வேண்டிய ஞான காரியங்கள் கல்வியிற் சிறந்த இந்தக் காலத்தில் மிகவுங் கொஞ்சமாகவே அநுசரிக்கப்பட வேண்டியதல்லோ?" என்க,

பிரபு:—"துரைத்தனத்தாரால் உண்டாக்கப்படும் வேதமென்று சொல்லுகின்றீரே, நான் சொல்லுவதில் யாதொரு பிசகுமிராதென எண்ணுகின்றேன். இவ்விதமாகவே முதல் நப்போலியன் உரோமான் கத்தோலிக்கு வேதத்தை நிக்கிரகித்து விட்டு தானே தன்னுடைய இராச்சியத்திலோர் வேதத்தை யுண்டாக்க எண்ணங் கொண்டிருந்தான். ஆகிலும் அவன் கொண்ட எண்ணந் தெய்வானுக்கிரகத்தால் நிறைவேறாமற் போனதுமன்றி, நப்போலியனாகிய அவன் குற்றவாளியாய்ப் பிடிபட்டு வனவாசச் சிறையில் மாண்டுபோனான். கனவான்களே! இப்படியே நாமொன்று நினைக்க தெய்வமொன்று நினைக்கின்றது. ஆனால் நாளதுவரையில் யாதொரு மாற்றமுமின்றி பிரான்சு தேசத்தில் மேற்றிராணிமார்களுங் குருப்பிரசாதிகளுஞ் சத்திய வேதாநுசாரிகளும் உரோமாபுரியில் அர்ச். பாப்பானவரு மப்படியே இருக்கக் காண்கிறோம். இது ஆச்சரியமல்லவா ?" என்று பிரபு கேட்க:

கர்னல்:—"முதல் நப்போலியனுடைய காலத்தில் இராஜரீகத்துக்குட்பட்ட வேதமொன்றையுண்டாக்கு

வதற்குக் காரியா காரியங்கள் ஒத்துவாராமற் போயின.
ஆனாலிப்போதோ அவைகள் விசேஷமாய் ஜெர்மானிய
நாட்டில் வெகுவாய் ஒத்திருக்கின்றன. தற்காலம்
ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் நாகரீகத்துக்குத் தக்கதா
கிய வேதமொன்று வேண்டுமென்பதாய் எத்திறத்தாரு
ம் விரும்புகின்றார்கள். இன்னும் சமஸ்தருடைய மன
சாட்சியை அடிமையாக்கிக் கொள்ள ஆர்ச். பாப்பா
னவர் தவறாவரம் பெற்றவரென்று சொல்லுந் தப்
பறையை யேற்றுக் கொள்ளுவதற்குப் பொதுவில்
ஜெர்மானிய ரெல்லோரும் பின் வாங்குகின்றார்கள்.
இவ்வண்ணமாக எல்லோரும் விரோதப்பட்டிருக்கும்
இச்சமயமே ஜெர்மானியர் உரோமான் மார்க்கத்தை
விட்டு விடுவதற்கு மிகுந்த அநுகூலமானதா யிருக்
கின்றது" என்றான்.

பிரபு:—"நீர் சொல்லுவதெல்லாம் எனக்கு நூதன
மாயும் மிகுந்த அநுகூலத்துக் குரியதாயு மிருக்கின்ற
ன" என்று மன மகிழ்ச்சியோடு வசனித்ததுமன்றி,
ஆர்ச். பாப்புவின் தவறாவரத்தைக் குறித்து ஜெர்மா
னிய நாட்டிலிருப்போர் என்ன யோசிக்கின்றார்கள்
என்றுங் கேட்டான்.

கர்னல்.—"தவறாவரம்பெற்ற பாப்பானவர் சிலவிசை
நூதன கற்பனைகளை யுண்டாக்கி அவைகள் சர்வேசுர
னால் வெளிப்படுத்தப் பட்டவைகளெனச் சொல்லி உத
வாத அசம்பவமான காரியங்களைப்போதிக்கவும், வேறு
ஆபாசமான காரியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் விசுவசிக்
கும் படி கத்தோலிக்கு வேதத்தாரைக் கண்டனை தண்
டனைகளைக் கொண்டுஞ் சாபமிடுவதைக் கொண்டும்
பரிஷ்காரமாய்ப் பலாத்காரஞ் செய்யவுங் கூடுமென்று

யோசிக்கின்றார்கள்" என்று கர்னல் மறுமொழியாகச்
சொல்லி "ஐயா! பாப்பானவர் தமக்குண்டாகிய கள்ள
அதிகாரத்தைக் கொண்டு அரசர்களைத் தமதிஷ்டத்தி
ன் படியே நடத்த விருக்கின்றாரென்பதையு மறந்து
விடாதேயும். பின்னையும் அவர் வேண்டும்போது பதித
இராச்சியங்களின் மீது படை யெடுத்தால் கத்தோ
லிக்கு வேதப் போர்ச்சேவகர் அதற்குச் சம்மதித்துக்
கைகொடுக்க வேண்டுமாம். ஆர்ச். இராயப்பர் காசைச்
செலுத்த வேண்டுமென்பதாக பாப்பானவர் எவ்வளவு
கேட்டாலும் ஐயோ! பாவம்!! அவ்வளவுங் கத்தோ
லிக்கு வேதத்தார் கொடுக்க வேண்டியதா யிருக்கின்ற
தாம்.. பாப்பானவர் வாய் திறந்து கேட்பதற்கு எதிர்
நியாயஞ் சொல்ல எவராலேலும்? தவறாவரம்பெற்றவர்
என்ன வேண்டு மென்றாலும் கொடாவிடிற் பாவஞ்
சம்பவிக்குமெனப் பயந்து கொடுக்க வேண்டியதா
யிருக்குமன்றிலா?" என்றுஞ் சொன்ன மாத்திரத்தில்
ஆர்ச். பாப்பானவருடைய தவறாவரத்தைக் குறித்து
இவர்கள் முட்டாள் தனமாயும் நியாயத்துக் கொவ்வாத
விதமாயுங் கொண்டிருக்கிற எண்ணத்தைப் பிரபு கேட்டு
வெகுவா யதிசயித்தது மன்றி, அதனால் தனக்குள் ளெ
ழும்பிய சிரிப்பை யடக்கிக் கொண்டு "ஆர்ச். பாப்பா
னவர் கிரமந்தப்பிச் செய்யுங் காரியங்களின் மீது ஜெர்
மானியர் கொண்ட கோபமானது நியாயமான தென்
று நினைக்கின்றேன்" என்றான்.

அப்போது கர்னல் "உரோமாபுரியை யாளுங் குல்
லாக்காரக் கிழவன் வெட்கமின்றி இக்காலத்திய சிற
ந்த நாகரீக முறைமைகளைக் கெடுக்க உடன்பட்டதும்
இராஜரீகத்துக்கடுத்த சமஸ்த உரிமைகளும் விசேஷி

த்த சிலாக்கியங்களும் எல்லா அதிகாரமும் தமக்கே சொந்தமா யிருக்கவேண்டுமென்று கேட்பதும், தம்மை யொரு புதிய தெய்வமாக்கிக் கொள்வதும் எல்லாரெனக் கண்டுபிடிப்பது என்னால் கூடாதகாரியமா யிருக்கின்றது" என்று கோபத்துடனே கேட்க,

பிரபு:—"அப்படியானால், அவர் இராஜாங்கமோர் விதமான புதிய தெய்வ இராஜாங்கமென நீர் நினைக்கின்றீரா?" என்க,

கர்னல்:—"தெய்வமென்று நான் சொன்ன வார்த்தையானது மதாச்சாரக் குருட்டாட்டத்தை யநுசரித்ததாயிராமல் சகலத்திலும் அதிசிரேஷ்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தகுந்ததொழிய மற்றவர்களுக்கு உரியதல்ல. ஆகையால் இக்காலத்துக்குத் தகுந்ததுபோல சகலத்துக்கு மநுகூலமா யிருக்கக்கூடிய இராஜாங்கத்துக் குட்பட்ட வேதமொன்றை யுண்டாக்குவதற்கு அது தடையாயிருக்குமென்று மாத்திரங் கருதிச் சொன்னேனே யன்றி மற்றப்படி யல்ல" எனப் பேசினன்.

"ஜெர்மானியா நாட்டில் பூர்வகாலத்துத் தேவனை வணங்குவதை நிவர்த்தி செய்து விட்டால் அவருடைய வேதத்தையும் சந்தேகமற நிவர்த்திசெய்து விடவேண்டியதா யிருக்கின்றதல்லோ? இத்தன்மையாய் இராஜாங்கமானது ஜெர்மானியா நாட்டிற்குப் புதிய தெய்வமாகுமானால் அது ஜெர்மானியர் கொண்டிருக்கும் நலவிருப்பத்திற்கும் ஆசைக்கும் பொருத்தமாகிய வேதமொன்றை யுண்டாக்கும்படியான தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறதென்று எனக்கு நன்கு தெரியவருகின்றது. கனவான்களே! ஜெர்மானியா நாட்டில்

இவ்விஷயம் இவ்வளவாக அநுகூலப் பட்டிருப்பதை நினைக்கும்போது எனக்கு மெத்த ஆச்சரியமா யிருக்கின்றது" என்று பரியாசமாகப் பிரபு சொன்னதைக் கண்டுபிடியாமலிதை அவ்வுத்தியோகஸ்தர் புகழ்ச்சியாகக் கொண்டவராகி, "ஜெர்மானிய வேதமானது சம்பூரண வெற்றியைக் கொண்டிருக்கின்றது. இனியதை இரணக்களங்களில் வெல்ல எவராலு முடியாது" என்று கர்னல் மமதைக்கொண்டு கூறினன்.

அதற்குப் பிரபு:—"கனவான்களே! ஜெர்மானிய போர்ச் சேவகர் தங்களுடைய வேதத்தின்மட்டில் கொண்ட ஆச்சரியத்துக்குரிய விசுவாசத்தைக் கொண்டு, எங்கும் எல்லோராலும் புகழப்பட்டாகிய இவர்களுடைய தெய்வ பக்தியோடுகூடிய சன்மார்க்கத்தைக் கொண்டும் நீங்கள் நவமான ஜெயத்தை யடைந்ததாக நீங்களே சொல்லிக்கொள்வதெப்படி?" என்று கேட்டார்.

கர்னல்:—"நீர் சொல்வது பிசகாயிருக்கின்றது. நாங்கள் அடைந்த ஜெயத்துக்கும் வேதத்துக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுங் கிடையாது. ஜெர்மானியாவில் கோடாகோடியான ஜனங்கள் இன்னமும் வீண் பக்தியால் கெட்டலைகின்றார்கள் என்பதை வெளியாமற் சொல்லுகின்றேன். என்றாலும், இனியுண்டாக விருக்கும் இராஜாங்கத்துக் கடுத்த வேதமானது நிர்ப்பாக்கியரான அந்த ஜனங்களின் குருட்டாட்டத்தைச் சந்தேகமற நிவர்த்தி செய்து விடும்" என்றான்.

"நிர்ப்பாக்கியரான அந்த ஜனங்கள் புதிய இராஜாங்கம் என்னுந் தெய்வத்தைப் பற்றி அநாதி காலத்

தித் தேவனுடைய வேதத்தைவிட்டு மாறிவிடவேண்டிய காலத்தில் இவ்வளவு ஜனத்திரள்களே பிஸ்மார்கு மந்திரியினுடைய இராஜாங்கத்துக் கடுத்த வேதத்தில் நுழையும்படிப் பலாத்காரஞ் செய்யப் போதுமான பிராணிடைக் கொண்டிருப்பானென்பதின் மட்டில் நான் வெகுவாய்ச் சந்தேகிக்கின்றேன். கனவான்களே! பூர்வகாலத்துத் தேவனானவர் தமக்குப் போட்டியாய் ஒருவன் ஏற்பட இடங்கொடாரென்பதையும், தம்முடைய இடிமுழக்கத்தைக் கொண்டு உங்களுடைய செங்கோலுக்கடங்கிய வேதத்தைநாசமாக்கிவிடுவாரென்பதையும், அவர் தம்முடைய சர்வாதி கர்த்தத்துவத்துக்கு எதிரிடையாய்த் தன்னில் தானே யுண்டாகு மொரு அரசாட்சியைத் தம்முடைய ஒரே ஷோர் அற்புதத்தைக்கொண்டு நிர்மூலப்படுத்திவிடக் கூடியவராயிருப்பதையும் திட்டமாய் நம்பக்கடவீர்கள்" எனப் பிரபு புகன்ற மாத்திரத்தில் அவ்வுத்தியோகஸ்தர்களாகிய துரைகள் திடுக்கிட்டு நிற்கவே பெருமானான பிரபு தன்வண்டியிலேறி வீட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

ஜெர்மானிய பாஷையில் இவர்களுக்குள் நடந்த அச் சம்பாஷணையைப் பிரபுவின் குமாரன் கண்டுபிடியாமையால் தன் தகப்பனிடத்தில் விளங்கிய ஊக்கத்தைக் கண்டதிசயப்பட்டு இவ்விஷயத்தில் தன் தகப்பன் கொண்டிருந்த சந்துஷ்டியின் தாற்பரிய மின்னதென உணர்ந்துகொள்ளக் கூடாதவனாகி "திருச்சபைக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைக்குறித்து தாம் சந்தோஷகரமா யிருக்கவேண்டியதென்னே?" என்று தகப்பனை வினவினன்.

"திருச்சபைக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைக் குறித்து வெகுவாய் மனமுருகுகின்றேன். இன்று நான் கொள்ளுஞ் சந்துஷ்டியானது பரிஷ்காரமாய் வேறே தாற்பரியத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது: ஜெர்மானிய பிரசித்தப் பத்திரிகைகளிற் பேசியவைகளும், அந்த உத்தியோகஸ்தர் சொல்லுங் காரியங்களும் உண்மையானவைகளா யிருக்குமேயாகில் புதிய ஜெர்மானிய வரசாட்சியார் சர்வேசுரன் மீதும் அர்ச். இராயப்பருடைய சிங்காதனத்தின் மீதும் படையெடுக்கக் கூடும். அப்போது அர்ச். பாப்புவையுந் திருச்சபையையும் முற்காலத்தில் நிஷ்டூரப்படுத்தினவர்களைச் சங்காரஞ் செய்துவிட்ட தேவனுடைய கரமானது ஜெர்மானியரின் அரசையுந் தகர்த்துவிடுமென்பது சத்தியமாமே. ஆ! பைத்தியமே! சர்வேசுரனுடைய திருச்சபையையும் பூலோகத்தில் அவருக்குப் பதிலாளியானவரையும் நாசமாக்கிவிட மகா மகா பராக்கிரமசாலிகளாகிய இராஜாதி இராஜர்கள் முதலாய்ப் பின்னொட்டு முறண்டுகளாய் வருந்தியும் ஜெயங்கொள்ளாமற்போன இப்பேர்ப்பட்ட அசாத்தியமான பெருங்காரியத்தை ஊக்கத்துடன் தொடர்ந்து நடத்த இவர்களால் கூடுமென்று நினைப்பதெவ்வாறு? பூர்வகாலத்துத் தேவன் இன்னுமிருக்கின்றார். ஆதலால் அகங்காரங்கொண்டவருக்கு ஜெர்மானிய துரைத்தனத்தாரே! அர்ச். இராயப்பருடைய கல்லை யுடைக்கவும், திருச்சபையைத் துன்பப்படுத்தவு முயன்றீர்களே! ஐயோ! உங்களுக்குக் கேடாம்!! ஏனெனில், சர்வேசுரன் அர்ச். பாப்புவையுந் திருச்சபையையுந் தற்காப்பதாய்த் திடமாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கின்றார். அவர் தம்மு

டைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நடத்தச் சித்தமாயிருக்கின்றார். நரகவாசல் அதை ஜெயங்கொள்ள மாட்டாது என்பதினாலேதான் முகமலர்ந்தேன்" என்று பிரபு கூறினார்.

இவ்வித மனக்கொந்தளிப்பால் 73 பிராயமுள்ள இப்பெருமானுடைய தேகத்துக்கு அசௌக்கியமுண்டாகவே மறுதினத்தில் அவருடைய வியாதி அதிகரிக்கலாயிற்று. அப்போது குருசுவாமிகளை யழைப்பித்து தம்முடைய ஆத்துமகாரியங்களை யெல்லாம் பழுதற சரிப்படுத்திக் கொண்டபின் தன் குமாரனையுங் குமாரத்திகளையுந் தன் படுக்கையைச் சூழ்ந்து நிற்கும்படிச் செய்தார். அப்போது அவர்களில் சார்லஸ் என்பவனை 7-ம் பத்திநாதருக்கும் முதல் நப்போலியனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைக் குறித்து அப்போதைக்கப்போது வெகு பராமரிக்கையோடு எழுதப்பட்டதாகிய இச்சரித்திரத்தை வாசிக்கச் செய்தார். இதை மரண அவஸ்தையாயிருக்கும் பிரபு காதாரக் கேட்டுக்கொண்டு கடைசியில் சொல்லத் தொடங்கினதாவது:—

"என் குமாரர்களே! பிரான்சு தேசம் சன்மார்க்கத்திலும் தெய்வபக்தியிலும் மறு ஜெனனமடையும்படி உங்களால் கூடுமானவைகளை யெல்லாம் செய்யக்கடவீர்களாக. இன்னுந் தேவகட்டளைகளுக்குச் சிரவணத்தோடு அமைந்து நடந்து பூமண்டலத்துக் கெல்லாஞ் சர்வேசுரனே ஏகாதிபதியாயிருக்கின்றாரென்பதையும் அவரே ஒவ்வொருவருடையவுஞ் சமஸ்த தேசத்தாருடையவும் விதிப்பயன்களுக்கெல்லாம் அதிபிரதான மத்தியஸ்தராயிருக்கின்றாரென்பதையும் ஒரு

போதும் மறவாதீர்கள். பரமண்டலத்தையே சிங்காசனமாயும், பூமண்டலத்தையே பாதப்படியாயும் கொண்டிருக்கிற சர்வேசுரனாகிய அவருக்கு மிகுந்த பயபக்தியோடு ஊழியஞ்செய்யக் கடவீர்களாக" என்று சொல்லியபின்பு தமது சிரசைத் தலையணையின்மீது சாய்த்துத் தேகவியோகமானார்.

(The Illustrated Cath. Magazine)

(முடிவு.)

அனுபந்தம்.

திருச்சபையை இம்சித்தவர்களுக்கு நேர்ந்த தண்டனை.

சிரஞ்சீவியரான சர்வேசுரன் தம்முடைய பத்தினியாகிய திருச்சபையை எவ்வளவு கரிசனையோடும் அக்கறையோடும் பாதுகாத்து வருகிறாரென்றும், அத்திருப்பத்தினியை யிகழ்ந்து அவமானப் படுத்தி இம்சித்தவர்களெல்லோரும் அவருடைய திருக்கரத்தால் இப்பூவுலகிற்றானே நசுங்குண்டு போனார்களென்றும் நாம் மேற் சொல்லிய விஷயத்தால் காணலாகும். அந்தோ! மறுவுலகத்தில் அவர்களுடைய கதி யெத்தன்மையதோ எவராலும் சொல்ல முடியாதாமே!

அர்ச். இராயப்பருடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த உரோமாக்ஞ என்னும் ஜில்லாவை விக்டர் எம்மானுவேலுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துவிடும்படியாக 1860௵ ஜனவரி௴ 8௳ மூன்றாம் லூயிஸ் நெப்போலிய பிரான்சு சக்கரவர்த்தி அர்ச். பாப்பானவரைப் பலவந்தப் படுத்தியபோது அவர் அம் மன்னனுக்கு எழுதிய கடிதமாவது:—

“திருச்சபையின் சுதந்தரங்களை நாம் ஒருக்காலும் நீர் கோரியபடி கொள்ளையாக பறிகொடுக்கமாட்டோம். உமது கருத்துக்கு நாமிசைந்தால் திருச்சபையை யாளவும் அதின் சுதந்தரங்களைக் காப்பாற்றவும் நாம் பிரமாணிக்கமாய்க் கொடுத்த வார்த்தைப்

பாட்டை மீறி சதியார்க்கஞ் செய்வதாகும். இகத்தி
லுள்ள சர்வ கிறிஸ்துவர்களுக்கும் அகீதத்தையும் பழி
ப்பையும் நாம் தேடி சம்பாதித்ததாகவு மிருக்கும்.
உமது க்ஷேம நன்மைகளுக்கு விக்கினம் நேரிடாதபடி
க்கு திருச்சபை நாமத்தாலிதை யுமக்கு எச்சரிக்கி
றோம். "துன்ப துரித காலத்தில் சத்திய வேதத்தி
லே மாத்திரம் அமைதியும் சந்தோஷ பாக்கியமு மகப்
படுமே யொழிய வேறில்லை" என்று முதல் நப்போ
லியன் தம் பிறிரின் சுதந்தராவாளிக்கு எழுதின சாச
னங்களில் வரையப்பட்டிருப்பதை நாம் வாசித்திருப்
பதை உமக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றோம். சிந்தனையிலு
ம் வாக்கிலேயும் கிரியையிலேயும் நாம் கட்டி
க்கொள்ளும் பாவங்களுக்காக சர்வேசுரனுடைய நீர்
வைக்கு முன்பாக சீக்கிரத்திலே நாம் நிறுத்தப்படு
வோமென்பது நிச்சயமாமே ஆகையால், பாவிகளாக
நாம் நீதிபரர்முன் நிர்சல நிர்க்கப்பட்டு வழியுள்ள
காலம் ஆறுதல் நெருப்பில் அவியாத தட்டையாய்க்
கிடந்து வேகாமல் அவருக்குப் பயந்து அவர் திருக்
கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு உத்தமர்களாய் நடந்து
மோட்சபாக்கியத்தை யடையப் பிரயாசைப் படுவோ
மாக. நாம் உமக்குத் தந்தையாயிருக்கும் விசேஷத்
தைப்பற்றி இவ்வுலகத்திலுள்ள நமது பிள்ளைகள் அ
னைவருக்கும் அநுகூல சம்மானங்களை வெற்றப்பட்
டிருந்தாலும் சரி, உண்மையை எப்போதைக்கும் அவர்
களுக்கு நாம் வசனிக்க வேண்டியது நமது கடமை
யாமே" என்று ஆர்ச். பாப்பானவர் எழுதி விடுத்த
னர்.

நீதியதிபதிக்குமுன் ஒரு குற்றவாளியை நிறுத்து
வதுபோல 3-ம் நப்போலியன் ஆக்ஞா கர்வத்தொ

ண்டு அர்ச். பாப்பானவரைத் தன் சக்கரவர்த்தி யதிகாரத்தின் முன் நிறுத்தி அவருடைய சுதந்தரங்களைக் கள்ள இத்தாலிய ராயன் கொள்ளையடிக்க அந்த ஜில்லாவைப் பிடுங்கி அவனுக்குக் கொடுத்தான்.

சர்வ வல்லப முள்ள சர்வேசுரன் இப்பாதகனுடைய கொடிய செயலை வெறுத்தவராகி அவனுக்குப் புத்தி புகட்டும்படியாக அற்புதாச்சரிய காரியங்களை நடத்தினார். அவன் அவைகளைக் கண்டும் உணராத நிர்ப்பாக்கியனானான்.

இரட்சண்ய 1870௵ ஆகஸ்டு௴ 4௳ உரோமை மாநகரை அந்நாளளவும் பிரான்சு சேனைகள் சுரட்சை செய்வதையொழித்துக் கள்ள இத்தாலிய துரைத்தனத்துக்கு அதைக் கையளித்துப் பிரயாணப்பட்டுவிட பிரான்சிய இராஜரீக கட்டளை ஷை சேனைகளுக்குக் கிடைத்தது. அன்றையத் தினத்திலேயே பிரான்சு பாளையம் விசம்பர்கு என்னுமிடத்திலே புருஷியரால் தோர்வை யடைந்தது.

ஆகஸ்டு௴ 5௳ வித்தெர்போ என்னும் உரோமாபுரியைச் சேர்ந்த ஊரை இத்தாலியா அரசுக்குப் பிரான்சு தண்டு ஒப்படைத்தது. அன்றையத்தினமே பராக்கிரமமுள்ள புருசியர் பிரான்சுதேச எல்லைக்குள் விறயஞ் செய்து முற்றுகையிட்டனர்.

ஆகஸ்டு௴ 6௳ அடாணகால நேரத்திலே உரோமையைப் புறங்கழித்து பரீஸ்நகரம் சேரப் பிரான்சு சேனாதிபதியாகிய துமாந்து என்பவன் தீராவிக் கலமேறினன். அன்றையத் தினத்திலேயே அந்நேரத்திலேயே ஓயெர்த்து என்னுமிடத்திலே வீர பிரான்

ச் சேனைகள் புருஷியரா லுதையு மிதியும் பட்டு நிலை தெரியாமல் மருண்டு வலசை வாங்கி ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அன்றைய தினத்தின் அஸ்தமன வேளையிருந்தே உரோமையின்னது விசித்தா வெக்கியா என்னும் செல்வாக் கோட்டைக் கொடிமரத்தினின்று பிரான்சுக் கொடி நல்லோர் துக்கிக்க புல்லோர் மனமகிழ இத்தாலியர் முகப் பிரீதிக்காக இறக்கப் பட்டது. அன்றைக்கே பிரான்சு போர் வெற்றிக் கொடிகள் புருஷியர் கைவசமாயின.

ஆகஸ்டு 7உ உரோமைக்குப் பாதுகாவலாயும் பக்கத்துணையாயும் நின்ற 4000 பிரான்சு யுத்தவீரர் அக்கரை விட்டு பரீசுக்குப் பிரயாணப் பட்டார்கள். அன்றைக்கே 4000 பிரான்சுவீரர் புருஷியர் கையிலகப் பட்டுக்கொண்டு சிறையாகப் பிடிபட்டு பெர்லின் நகரத்துக் கனுப்பப்பட்டார்கள்.

செப்டம்பர் 16உ விசித்தா வெக்கியாவுக்குள் அரசர் இம்மானுவேலரசனின் பட்டாளங்கள் சென்று தங்கள் இராணுவ வெற்றிக் கொடிகளை ஏற்றினார்கள். அன்றைக்கே புருஷியர் வெர்சேல்சில் செயசீலராய் பிரவேசித்து பிரான்சுக்காரர் வெட்கிசானைத் தங்கள் கொடிகளை நாட்டி வைத்தனர்.

செப்டம்பர் 19உ இம்மானுவேல் கெட்ட அரசனது கருப்பு [illegible] உரோமையைச் சூழ்ந்தன. அன்றைக்கே பிரான்சு இராஜதானியான பரீசை புருஷியர் சுற்றிலும் வளைந்து கொண்டனர்.

செப்டம்பர் 20உ சிறந்த உரோமாபுரி கொத்தளங்களைச் சிதற இத்தாலியர் பட்டாளங்கள் பீரங்கி

வெடியால் வெறி மூர்க்கத்தோடு உடைத்துத் தகர்த்தார்கள். அன்றைக்கே பிரான்சு சக்கரவர்த்தியின் சந்தகிலவுட் அரண்மனையை புருசியர் வீரமாய்ச் சிறித் தகர்த்துச் சாம்பலாக்கினர்.

செப்டம்பர் மீ 21 வ பாப்பானவருடைய சிறந்த பட்டாளங்களைக் கொடிய கலகக்காரர் வலுவந்தமாய் உரோமையினின்று அப்புறப் படுத்தினார்கள். அன்றைக்கே புருசியர் பிரான்சிய தொவுலைப் பிடித்தார்கள். பரீஸ்நகரவாசிகள் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கித் தத்தளித்தார்கள்.

செப்டம்பர்மீ 28வ உரோமையிலே இத்தாலிய சேனாதிபதிகள் தலைமைப் புலமைத் தனம் தங்களது என்று துதித்துச் கூத்தாடித் துள்ளினார்கள். அன்றைக்கே பிரான்சிய ஸ்தாஸ்புருக்கு பட்டணத்தைப் புருசியர் சுட்டெரித்து பதினேழாயிரம் பிரான்சு போர் சேவகரைச் சிறைப் பிடித்தார்கள்.

அக்டோபர் மீ 9 வ கலகக்காரரான துரோகிகள் வலுவாய்க் கூக்குரலிட்டுக் கேட்டபடியே உரோமையில் கள்ள இம்மானுவேல் அரசனாகவிருக்க சம்மதித்துக்கொண்டான். அன்றையத் தினத்திலேயே ஓர்லியன்ஸ் பட்டணத்தை புருசியர் தம்வசமாக்கிக் கொண்டனர்.

அக்டோபர்மீ 22வ. கள்ள இத்தாலியா இராஜரீகத்துக்குள் உரோமை சுவீகரிக்கப்படுக் கொண்டதென்று உரோமையிலிருந்த பிரான்சு ஸ்தானாபதி இம்மானுவேலரசனின் மந்திரிக்கு சந்தோஷமாய் வந்தனப் பத்திரமெழுதினான். அன்றைக்கே பிரான்சிய சந்த குவேந்தனையைப் புருசியர் பிடித்தபோது 3 கோ

டி பிரான்கு திரவியமகப்பட்டது. ஐந்து கலைக்குப்பின் ன்ர் புருசியர் மெட்சைப் பிடித்து எழுபத்தேழாயிரம் பிரான்சு போர்ச்சேவகரைச் சிறையாகக் கொண்டு போனார்கள்.

டிசம்பர் 30௳ இம்மானுவேலிராயன் தனது சென்மநாட்டை விட்டு உரோமைக்குள் பிரவேசிக்கப் பிரயாணஞ் செய்தான். அன்றைக்கே பிரான்சு சேனை கள் சக்தியற்றவர்களாகி அவ்ரான் மைதானத்திலே யாயுதங்களை வைத்துப்போட்டு பிரான்சு தேசத்துக் குப் பயணமானார்கள்.

1871௵ ஜனவரி 23௳ உரோமையில் தொய் சினல் அரண்மனையில் வசிக்க இம்மானுவேல் வரசனது பந்துவாகிய அப்பர்ட் பயணமாயினன். அன்றைக்கே புருசியரிடமிருந்து பிரான்சு தேசத்தை மீட்க வெர் செலேசுக்கு ஜூலியஸ் பேவர் புறப்பட்டான்.

பெப்ரவரி 1-௳ இத்தாலியா மந்திராலோசனை சபையில் அர்ச். பாப்பானவருடைய அதிகாரம் ழிந்ததென்று கட்டளையாயிற்று. அன்றைக்கே [illegible] தோர் [illegible] ப்பூர் தவிப்பு மடைந்து எண்பத் தேழாயிரம் பிரான்சு வீரர்கள் சுவிட்ஜர்லாந்து என்னும் அந்நிய நாட்டில் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். டிஜான் கோ[illegible] புருசியர் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பிரான்சு [illegible] மொழிந்தது.

இக்காரியங்களை அர்ச். பாப்பானவருடைய பட்டணத்திலே போர்ச் சேவகஞ் செய்த ஒருவர் குருசேட் சிலுவை யுத்தம் என்ற பத்திரிகைக்கு அக்காலத்தி லெழுதி யனுப்பினர்.

உ. ரோமாபுரியை மூன்றும் நப்போலியன் பலவந்தமாக இத்தாலியருக்கு ஒப்புக் கொடுத்த மூன்றும் வருடத்தில் 3-ம் நப்போலியன் புருசியரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு இராச்சிய மிழந்து சக்கரவர்த்தி பட்டத்தினின்று நீக்கப்பட்டான். அப்போ தவன் இங்கிலாந்துதேச மடைந்து அவ்விடத்தில் சிசிலர்ஸ்ட் என்னும் கிராமத்தில் வசித்துக் கடைசியாக 1873-வரு ஜனவரி மீ 9-உ தேவ தீர்வைக்கு முன் வந்து ஆஜராகும்படி மரணமாயினன். அரசன் அன்று கொல்வான், தெய்வம் நின்று கொல்லும் என்ற பழமொழி நிறைவேறலாயிற்று.

பத்தியிற் சிறந்த பிரான்சு இராச்சியத்திற்குக் கேடுவருவித்த ஓர் யுகத்திற்குள் (19-ம் யுகம்) அவையரசாண்ட மன்னர்களில் பரீஸ் நகரத்து துயிலேரியன் என்னும் இராஜவரன்மனையில் சமாதானத்தோடு பாக்கியமரண மடைந்தவர் 18-ம் லூயிஸ் அரசனும். மற்றவர்க ளெல்லோரும் கலகத்தி லகப்பட்டு நகர்ந்து போனார்கள். ஆண்டவரை யெதிர்த்துப் போராடினவர்களுக்கு வந்தகதி மகா நிர்ப்பாக்கியமாம்.

19-ம் லூயிஸ் அரசன் கலகத்தி லகப்பட்டு [illegible] மூர்க்கர் கையால் சிரச்சேதமடைந்தான். அவனுக்குப் பின்வந்த-

முதல் நப்போலியன் இராஜரீகத்தினின்று நீக்கப்பட்டு எலினா தீவில் சிறைபிடிபட்டு கஸ்தியில் மூழ்கி அகால மரணமடைந்தான். அவன் மகன்—

இரண்டாம் நப்போலியன் இராஜரீக மிழந்து றெய்க்ஸ்தாத் என்னும் ஊரில் இறந்தான்.

10-ம் சார்லஸ் என்பவனும் இராஜரீக மிழந்து லிரூட் என்னுமூரில் செத்தான்.

லூயிஸ் பிலிப் பென்பவனும் இராச்சியபார மிழந்து கிளேர் மோந்தில் மாண்டான்.

மூன்றாம் நப்போலியன் சிஸ்சலர்ஸ்டு என்னுங் கிராமத்தில் இராஜரீக மிழந்து மடிந்தான்.

சுயேச்சையே நியாயவழியென்று கூறும் தற்போதிய பிரிமேசன் அதிகாரிகளால் புகழப்படுபவனும் மகாத்திருடனுமாகிய கரிபால்டி தன் துஷ்ட நடத்தையால் பெற்றுக்கொண்ட பயங்கரமான வியாதியால் அவலமாக மாண்டான்.

விக்தோர் [illegible]ம்மானுவேல் அர்ச். பாப்புவின் மாளிகையான குவிரீனலில் படுத்த அன்று இராத்திரியிற்றானே மரணமடைந்தான். சர்வேசுரனுடைய திருக்கரம் அவனை தாக்கிற்றென்று கண்ட க்ஷணமே உரோமாபுரியைவிட்டு அப்புறம்போய் ஓர் சிறு கிராமத்தில் நிவாசமாயிருக்கக் குடக்கூலிக்கு ஒரு வீடுதிலைய யா[illegible]த்திருந்தும் அதிற் புகாமுன்னரே அவலமாய்ச் செத்தான்.

உம்ப[illegible] அரசன் தன் பாட்டனைக் கொல்லவினைத்தவனும், இராஜர்களின் சத்துராதியும், தேசகலகத்திற்கு [illegible]தாரமானவனும், பரம் என்னும் வெடிமருந்துகுண்[illegible]யானுமான மஸ்ஸோனி என்னும் கிராதகனு[illegible] ஞாபகார்த்தமாக இலட்சம் பவுன் தந்த அன்னைக்கே [illegible] இராச்சியபார அதிகாரத்தைத் துறந்துவிட்டானென்னலாம். கடைசியாய் அப்பாதகர்களாலேயே கொல்லப்படும் நிர்ப்பாக்கியத்தையுமடைந்தான்.

அரசர்களைக் கடுமையாய்த் தண்டித்த தேவன் அவர்களுடைய துஷ்ட மந்திரிகளையுஞ் சும்மா விடவில்லை.

* * * *

சகோதரர்களே! இப்பயங்கர விருத்தாந்தத்தால் நாம் எந்நாளும் சிரஞ்சீவிய தேவனை யெதிர்த்துப் போராடாமலும் அவருடைய திருச்சபையை யவமதிக்காமலும் திருச் சபையை நடத்தும் சிரேஷ்டர்களை அதாவது தேவ ஊழியர்களை அவமானப்படுத்தி அவர்களுக்கு எதிராடாமலும் எச்சரிக்கையா யிருப்போமாக.

தந்தை தாய்ப்பேண் என்னும் கண்டித கட்டளையால் ஞானமேய்ப்பர்களுக்கு நாம் சிரவணக்கத்தோடே கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் சகல பாக்கியங்களும் இப்புவியில் முதலாய் உண்டாகுமென்றெண்ணி எப்போதும் பயத்தோடு நடந்து கொள்வோமாக.

22/4/62

பொருள் அட்டவணை.

பாகம்.	பொருள்.	பக்கம்.
1	நப்போலியனுக்கும் 7-ம் பத்திநாதருக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.	1
2	ஆச். எலினுதீவில் நப்போலியன் சிறைப்பட்டபோது தன் தப்பிதத்தை யொப்புக் கொண்ட சம்பாஷணை.	25
3	குசைப் பிரபு 3-ம் நப்போலியனோடு செய்த தர்க்கம்.	35
4	மூன்றும் நப்போலியனின் அபஜெய விருத்தாந்தம்.	53
5	3-ம் நப்போலியனை ஜெயித்த புருஷர் திருச்சபையை இம்சித்தவர்களே யென்று குசைப் பிரபு சொல்லியது.	66
	அனுபந்தம்.	
	திருச்சபையை இம்சித்தவர்களுக்கு நேர்ந்த தண்டனை.	8[illegible]